

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI!

Cilt 2

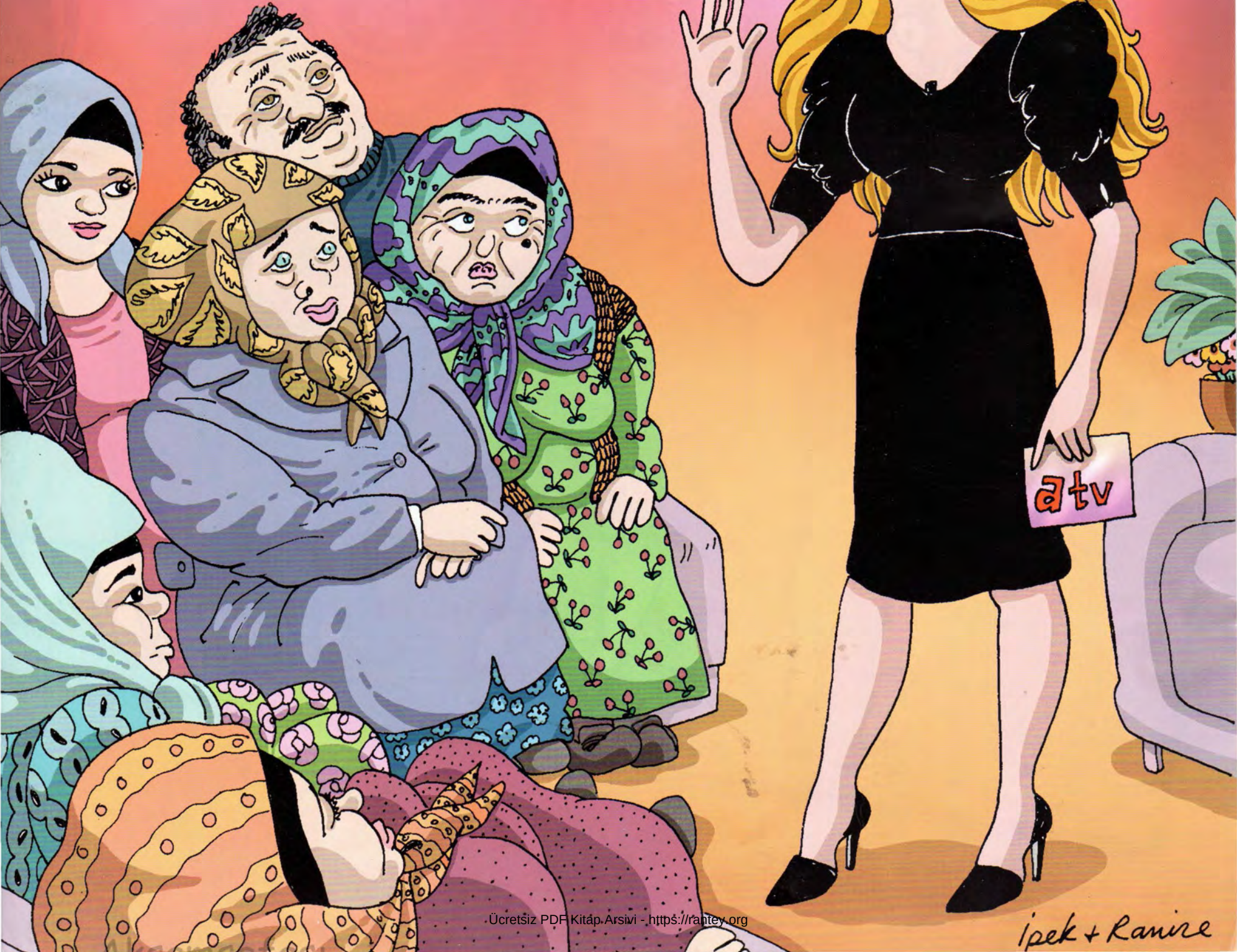
Cilt 2

BAYAN YANI

BAYAN YANI

Müge Anlı

**BUNDAN
SONRA KAYIP
BAŞVURUSU ALMI-
YORUM!.. ÇÜNKÜ
ÖNCE KAYBETTİĞİM
VİCDANI ARAYIP
BULMALIYIM
!..**

GÜLÜMSETEN DUVAR TAKVİMİ

BAYAN YANI

2012 Takvimi

Calendrier - Calendrier
Kalender - Kalender

KİTAPÇILAR VE D&R STORE'LARDA

GAZETE BAYİİLERİ,

BAYAN YANI GÜNDEM

Ölümler bitmiyor... Çocuklarımız için uzlaşın... HEMEN!..

İŞLER KIZIŞTI!..
SİZ EN İYİSİ
BEŞER BEŞER YAPIN.

HAYIR!... HAYIR!..
HAYIR!..

İzmir
Büyükşehir
Belediyesi'
ne bağlı
kadın
danışma
merkezi,
şiddet
gören
kadınlara
talimat
listesi
hazırladı..
"Dayak
sırasında;
banyo,
tuvalet gibi
çıkışı
olmayan
yerlere
kaçmayın"

• KADINA ŞİDDET TAM GAZ...

N'OLMUŞ YANI... AL İŞTE
BİZ DE ONUN KALBİNE GİDEN
YOLU BİLİYORUZ...

Metrobüste iki genç, sivil polisler tarafından
oynaştıkları gerekçesiyle dövüldü..

Deprem skandalları, nefret söylemleri: ATV'de Müge Anlı,
HaberTürk de Duygu Canbaş Van depreminin kayıpları,
uçkağıtçı müteahhitleri, yardım fıyaskoları ile birlikte
unutulmazları oldular.

ÖKÜZ YANI

- Veeee ödediğimiz deprem vergileri, bize, yıkılan konutlar, enkaz altında kalıp can veren, sokaklarda kalıp üşüyen insanlar, ulaştırılmayan yardımlar olarak geri döner...
- Double yollar da gidişine hasta.
- ANKARA'DA SOKAK ORTASINDA DAYAK ATAN ADAMA: Tahrik indirimi
- DAYAK YİYEN KADINA: Telefonla amcasının oğlunu arayıp yardım çağırıldığı için azmettirme suçundan 1 yıl hapis cezası
- KADINA YARDIMCI OLMAK İSTEYEN İKİ ASİSTANA: Müessir fiil suçundan 4 ay hapis cezası
- Yemekhane zammını protesto eden öğrencileri, pahalı sigara içmekle suçlayıp haksız bulan esnaf rektörler var.
- Parasız eğitim istemek 19 aydan başlıyor. Biz de istiyoruz
- Başta Elazığ'da olmak üzere, çeşitli şehirlerde kürt ve alevi mahallelerine saldırılar düzenlendi. Daha Maraş'ı, Çorum'u, Sivas'ı unutmamışken..

- Deprem mağdurlarına ohh çekenler!! Bu dünyada yeriniz yok!! Battaniyeler örtmesin sizi!!
- Çin'in nesi meşhurdur? Stiv Cobs'un elmasına iş yapan taşeron firma işçilerinin intiharları.
- Kocasından bıçaklanan kadının fotoğrafını ibret olsun diye (peki kime?) manşetine taşıyan editör. (Kaddafi'nin cesedini vitrinde sergileyen Libya'daki kasapla aynı işi yapmış olmuyor mu?)
- Van'da oturulamaz denilen binayı kullanıma açanlar, insanları diri diri gömmenin yalnızca kazma kürekle olmayacağını bir kez daha gösterdiniz.
- Düşün derelerin yakasından!

Bombaların patladığı bir ülkede kadın cinayetlerinin sesinin duyurulması zor.. Çok zor..

Cennetten Çıkma

- De haydi Anne Wall Street'i işgal etmeye gidiyoruz.

- Her kuşu öptün de bi karga mı kaldı Sıdıka? Bize ne elalemin Amarikalı esnafından. Hem esnafla oyun olmaz yavrim. Esnaf mağdur oldu mu, dehşet saçar. Babangil manavın önüne araba parketti diye manav kendisine kiloluk tartı güllesiyle defalarca vurdu, üç ay hastanede yattı adam.

- Ben ööle küçük esnaftan bahsetmiyorum anne. Bunlar dünya nüfusunun yüzde dosandokuzunu düdüklüyo...

- Tamam işte kız, küçüğü terazi güllesi vuruyosa büyüğü kimbilir naa-par? Allah mahfaza savaş çıkarır cavlak kafalı kravatorlar. Yaz bunu bi kenara Sıdıka, esnafla oyun olmaz.

- İyi de sen bana hep "esnaf koca bul" dersin. Bu ne yaman paradoks anne?

- Paradoks diil, para bol. Hem bu devirde her kümese bi dövüş horozu lazım. Bak mesela Gülseren'in kocası taksici esnafı. Bagajda bi kazma sapı taşıyo, "ayrıyetten orta parmağında muşta gibi demir kızılmaske yüzüğü var" diyo Gülseren. Geçen bunların apartmanda merdiven otomatığı parası yüzünden kavga çıkmış. Bütün daireler bir olup Gülserengil'e saldırmaya kalkışmışlar. Gülseren kocasına SMS atınca adam kapmış bagajdan sopasını, apartman toplantısını basıp bütün kat maliklerini demir yüzüğüyle alnından damgalamış. "Şimdi apartmanda çıt çıkmıyo" diyo Gülseren, huzur gelmiş bloklara...

- İyi de kocası Gülseren'i de damgalıyo o yüzükle arada bir. Kadının suratındaki ayı mührü açıkça görülebiliyo.

- O kadar olucak Sıdıka, evde dövüş horozu beslersen arada bi seni de gagalar... Hem o onların kendi meselesi. Karı koca arasına girilmez...

- Yuh anne ya, inanmıyorum sana...

- Sen gene de bana inan Sıdıka. Hiiç öyle, ileri demokraasi, modern şeysine felan kanma. Hala her yerde herşey sopaynan dönüyo. Şansına dayakçı bi kocaya raslarsan bari herif dışardakileri de dövebilen biri olsun, gene sen rahat edersin.

- Oha derim de başka şey demem anne! Annem olduğunu bilmesem seni babam zannedicem. Şiddete çanak tutan bir zihniyetin sözcülüğünü yapıyosun şu anda.

- Sen bilirsin Sıdıka, "Ben öz anamın tuttuğu çanağa değil damdaki çanağa inanıcam" diyosan, sen bilirsin. Televizyondaki kampanyalara felan kanma, iki reklam arasında kolayına şiddeti durduramazlar bizim buralarda. Çünkü aile, okul askerlik, herkeş her yerde sopaynan büyümüş. Gir senin enternetine de bak bakalım "Dayak cennet çıkma" diye bir atalar sözü var mı başka cemiyetlerde.

- Atalar konusuna hiç girmeyelim, katmerli lanete uğranız. Ama ataların da iyisi var, kötüsü vardı heralde. Yoksa "Kadının sırtından sopayı karnından sıpayı eksik etmiycen" diye laf söyleyen bi ata, normalde insan atası olamaz.

- Herneyse henüz yaşamakta olan bir atan olarak söylüyorum Sıdıka: Modern şeysi felan hiç bişey değıştirmek; aile meselesine ööle, karakol-

muş, Anayasa Mahkemesi'ymiş hiç kimse girmez. Kaç kere anlattım sana bak: Gençken babanın pantolonuna çift ütü izi yaptım diye, baban kudurup beni odunla dövmeye başladı... Cahillik işte, koştum karakola sığındım... Komser muavini "Biz karı koca arasına girmeyiz yenge" dedi... Bi tek babanın elindeki oduna el koyup karakolun sobasına attılar, o kadar... Sonra bize bi çay ısmarlayıp, eve yolladılar... Dönerken yolda baban kafama inşaat tuğlası attı... Gençlik işte, anlamıyorum ki... Tuttum, babamın evine doğru kaçmaya başladım.. Babam da "Karı koca arasına girilmez... Kocandır, hem sever, hem döver, bunlar evliliğin tuzu biberidir. Tütmeyen baca, dalaşmayan karı koca olmaz" dedi... Annem kafamdaki yarığa tentürdiyo sürdü, babam da damadıyla oturup yarım şişe rakı içti... O gece eve dönerken baban yolda bi de denize itti beni, sonra çekip gitti... Evin yolunu zor buldum... Diyeceğim şu ki, aile kavgasında kimseye güvenme... Komşu, karakol, mahkeme kimsecikler araya girmez, yersin sopayı...

- E, yani naapalım, teslim mi olalım oduna?

- Yok işte, alıştırma yapalım Sıdıka. Şimdi ben seni terlikle döveyim sen bazı hakikatleri zamanında öğren, darbe karşılamaya şimdiden alış...

- Aha, ne vuruyosun anne ya. Du bi dakika ya, o terlikleri ne ara biriktirdin sen, atma be!

- Baarma kız, senin iyiliğin için. Ayrıca gayet adil davranıyorum bak, dikkat edersen kendimi de dövüyorum arada bi...

- Ama yapma anne, kimse kimseyi dövmesin. Ya bırak kendine niye vuruyosun. Ah...

- Seni çok dövmeye kıyamadığımdan Sıdıka. Atalar "Kızını dövmeyen dizini döver" dedikleri için, sana vurmadığım her terlik için kendi dizime bir terlik vuruyorum... Gel kız sıra sende. Kaçma bi senin ağzını yırtıcam, bi kendiminkini...

• Kapı önü paspaslarında sadece "günaydın" ya da "iyi akşamlar" gibi ifadeler varsa, insan başka bir vakit oraya gidince bir tedirginlik hasıl oluyor.

• Yatakta bir surat mesafesi uzaklıkta iken, hatta el ele, göz göze olduğunuz adam; niye sizi öperken "gel buraya" der ki?

• Filiz Akın'a benzeyen veliler sınıf anneliğinde ve okul aile birliğinde görev alırken; neden Adile Naşit'e benzeyen veliler, Yerli Malları Haftası, Kermes gibi faaliyetlerde pasta-börek yapma görevine nail olurlar?

• Hiçbir zaman pembe ya da herhangi bir renkte pancurlu evim olsun hayaline girmedim. Çünkü kirlendiklerinde o pembe hayalleri kirliliyorlar. Temizlemesi de çok zor.

Ya üst komşuya çıkıp hortum tutacaksınız, ya da dışarıdan bir merdiven dayayacaksınız. Temizleme hayali o kadar baskın çıkıyor ki...

• Aslında pis bir ev görünce o ev kadınının çok mutlu olduğunu düşünürüm. Evi pis olan kadınlar her açıdan mutlu ve sakin kadınlardır. Çünkü sinirli, mutsuz kadınlar; bütün hırslarını ev işinden çıkararak, her yeri tertemiz yaparlar. Kocayı silercesine sinirle silinmiş halı kadar temiz halı olmaz.

• Karşımızda oturan birisi ağzını silse, ağzımızda bir şey var tikine kapılıp ağzımızı sileriz. Burnuna dokunsa burnumuza dokunuruz. "Bu para, anahtar kimin?" dense cebimize bakarız. Ama aldatan koca veya karı görsek, hiç kendi koca ya da karımıza bakmak

aklınızın ucuna bile gelmez.

• Çapkın erkeklerin sonu, genellikle ecnebi bir kadınla evliliğidir.

• Bekara hiçbir şey verilmiyor. Aynı eve çıkarken ev verilmediği gibi; kulbu kopmuş tava, patlak terlik, yırtık ya da bozarmış neversim veriliyor.

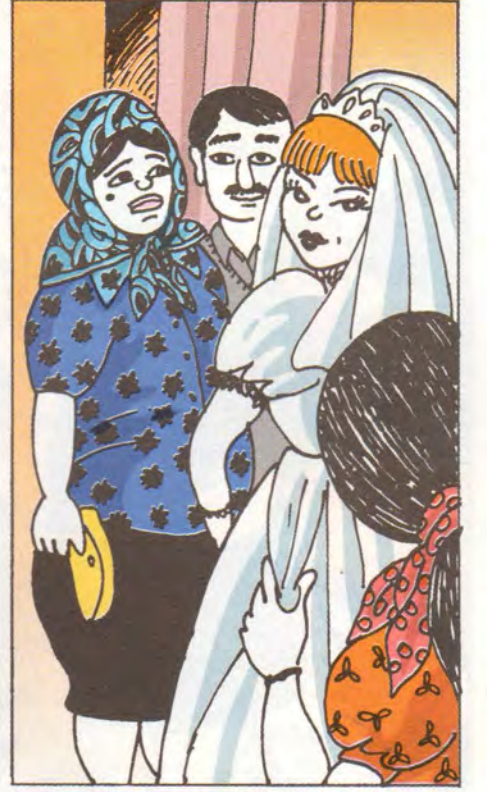
• Kedileri aşırı seven kadınların ikili ilişkilerinin bozuk olduğunu, yalnızlık hissettiklerini düşünürdüm hep. Kedilerle eskisinden biraz daha fazla ilgilenmeye başladığımda, ikili ilişkimin kötüye gittiğine inandım.

• Uçaktan kuş bakışı bakıldığında yeryüzü kırkıyama örtü gibi görünür. Ama yabancı ülkelerin kırkıyaması çok düzgün. Yeni kumaşlardan yapılmış gibi. Bizim ülkemize doğru yaklaşıldığında, yamalıklı bohça gibidir.

• Ultrason olmayan yıllarda, doğacak çocuk için pembe ya da mavi battaniye örülürdü. Nüfus kağıdı gibi neden iki renkle sınırlıdır? Bu kadar renkli bir dünyada bu sınırlama niyedir? Sarı, yeşil, turuncu bunlar nerede? Bazıları her ihtimale karşı olsun diye yapılan herşeyi, bir yüzü mavi, bir yüzü pembe iki taraflı yapar. Annem erkek kardeşime hamile iken, kız isteyip başka bir ihtimali düşünmeyerek pembe hırka ve battaniye örmüş. 32 yıldır hiç kullanılmayan pembe hırka ve battaniyesi onun kız çocuğunun olması ihtimali düşünülerek saklanmıştı. Ama yine hırka kaldı; çünkü kardeşimin 4 ay sonra doğacak bebeğinin ultrason sonucuna göre erkek bebek geliyor. Hırka bir nesil daha atlayacak.

GELİNLİK PROVALARINA GELEN KAYINVALİDELER GENELLİKLE, GELİNLERİNİN BU EN HEYECANLI GÜNLERİNDE ONLARIN HEYECANINI PAYLAŞIR, OLGUNLUKLA VE TEMKİNLİ DAVRANIR, TATLI DİLLİ OLURLAR PEK RENK VERMEZLERDİ.

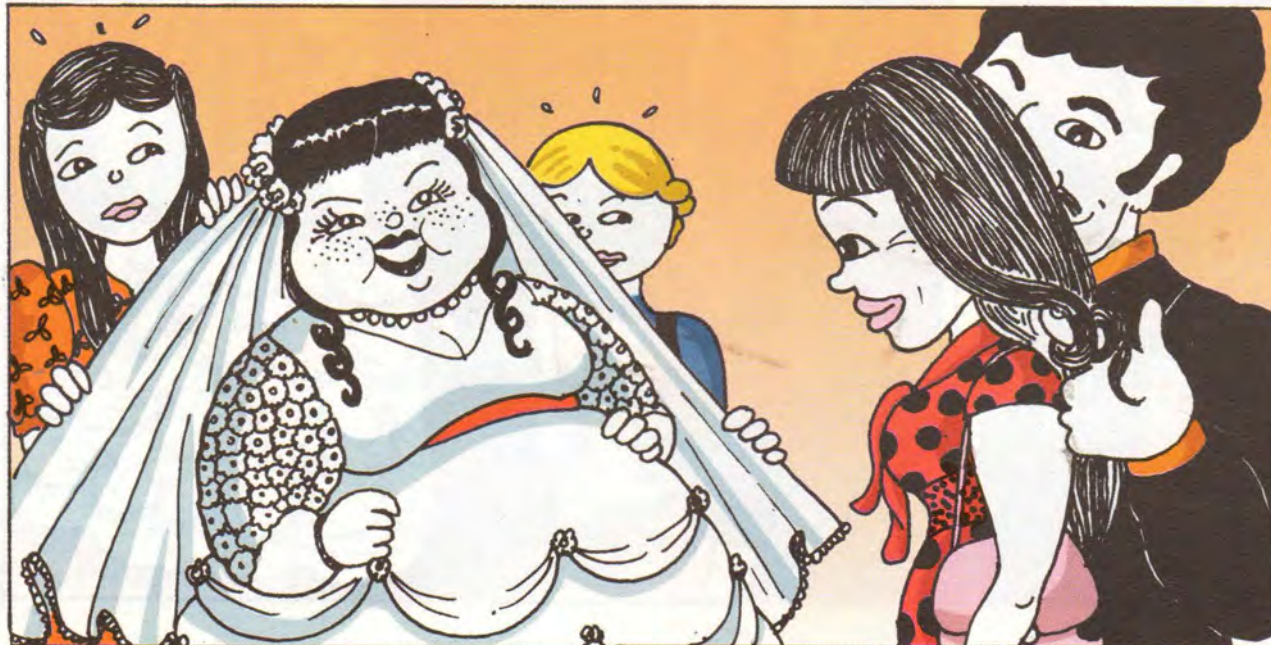
DAHA İLK PROVADA, İLERDE NASIL BİR KAYINVALİDE OLACAĞINI GÖSTERENLER DE VARDI. AŞAĞIDAKİ ÖRNEKTEKİ GİBİ...

KIZ VE OĞLAN ANNELERİNİN ÇATIŞMALARINA DA TANIK OLURDUK. BU PROVALARDA BİRBİRLERİNDEN ROL KAPMAYA ÇALIŞILARDI. KIZLARINA DÜŞKÜN ANNELER BAŞROLÜ KİMSEYE BIRAKMAZ, KIZLARININ HER ŞEYİLE İLGİLENİRLERDİ. BU, KAYINVALİDELERİN KENDİLERİNİ GEREKSİZ HİSSETMESİNE NEDEN OLURDU.

O PROVALARDAN UNUTAMADIĞIM, BENİ SARSAN BİR OLAY, PROVAYA GELEN AŞIRI ŞİŞMAN BİR KIZIN ANNESİYLE DAMAT ARASINDAKİ YAKINLIK OLMUŞTU. BİZ GELİNLE İLGİLENİRKEN, DAMAT ANNEYLE İLGİLENMİŞ KADININ SAÇLARIYLA OYNAMIŞTI.

BOZDURDUĞU DOLARLARI KADINI SÜZEREK GELİNİN BAŞINDAN AŞAĞI ATMIŞTI. BU HAREKETİ ANNEYİ ETKİLEMEK İÇİN YAPTIĞINI GENÇ GELİN DIŞINDA HEPİMİZ ANLAMIŞTIK.

İLK GELİNLİK PROVALARINDA KAYINVALİDELER, ÇOCUKLARININ EVLİLİĞİNE BEREKET GELMESİ İÇİN, GELİNİN BAŞINDAN AŞAĞIYA BUĞDAY, ŞEKERLEMELER, BOZUK PARALAR BOCA EDERLERDİ. BU BİR GELENEKTİ.

SONRA DA GELİNLERİNİN TATLI DİLLİ OLMASI İÇİN, ONLARA ELLERİYLE ÇUKULATA, ŞEKER, LOKUM, PASTA YA DA BAKLAVA YEDİRİRLERDİ.

HAYATIMDA EN ÇOK TATLIYI O GÜNLERDE YEDİM BEN. ARTAN TATLILAR GÖTÜRÜLMÜZ, ATÖLYEYE BIRAKILIRDI.

BOL BOL DÜĞÜN DAVETİYESİ BIRAKILIRDI ATÖLYEYE. ABLAMLARDA BU EN MUTLU GÜNLERİNDE EVLENENLERİ YALNIZ BIRAKMAMAK İÇİN KENDİLERİNE EN YAKIN BULDUKLARI MÜŞTERİLERİNİN DÜĞÜNLERİNE GİDERLERDİ. BEN DE KATILIRDIM ONLARA...

KIZ KIZA DANSLARIN YAPILDIĞI BU DÜĞÜNLERDE LİMONATA İÇİP, YAŞ PASTA YER, BAYAT KURU PASTALARA DOKUNMADAN ABLAMLARIN GELECEKTEKİ MÜŞTERİLERİNİN DANSLARINI İZLERDİK.

BİZ KENDİMİZİ HEP KIZ TARAFINDAN HİSSEDERDİK. GELİN HANIM, GELİNLİĞİNİN MODELİNİ BEĞENEN KIZLARA ABLAMLARIN REKLAMINI YAPAR, BİZİ EVLENECEK KIZLARLA TANİŞTİRİRDİ.

KIZ KIZA DANSLARIN YAPILDIĞI BU DÜĞÜNLERDE KIZLARIN ASLINDA BİR ERKEKLE DANSEDEBİLMEK İÇİN EVLENDİKLERİNİ DÜŞÜNÜRDÜM NEDENSE O GÜNLERDE...

BÜTÜN KIZLARIN KESTİĞİ,
DALGALAR
ORKESTRASI'NIN YAKIŞIKLI
ELEMANLARINA KENDİMİZİ
GÖSTEREBİLMEK İÇİN
BAZEN BİZ DE KALKAR
DANS EDERDİK.

GECEİN SONUNDA GELİN HANIM MUTLAKA BİZİMLE BİR HATİ-
RA FOTOĞRAFI ÇEKTİRİRDİ. BU FOTOĞRAFLARI ABLAM GELECEK
OLAN MÜŞTERİLERİNE GÖSTERMEK İÇİN KATALOĞUNA KOYARDI.

OO BİZİM
KARI, KOCA SÖZÜ
DİNLEMİŞ,
SİĞİNMA EVİNDEN
KOCA EVİNDE
DÖNMÜŞ...
VAY VAY VAY!

DÖNDÜĞÜM
FALAN YOK.
BOŞANMAK İSTİYORUM,
TELEFONDA
KONUŞMUŞTUK...

LEYN SEN
KİMDEN KARI BAŞINA
BOŞANIYOSUN LEYN..
EKSÜK ETEK...

KONUŞALIM
DEDİN GELDİM
LÜTFÜ.. OLAY
ÇIKARMA!

LEYN BİZDE
KOCA EVİNE
GİREN...

AHH!
BIRAK
SAÇIMI!

..TABUTTA ÇIKAR. SEN BUNU BİLMİYON MU
LEYN.. DEŞİYİM Mİ SENİ ŞİMDİ, AHA BUNLA
FAÇANI ALIYIMMI.. HABERTÜRK'E MANŞET Mİ
YAPTIRICAN KENDİNÜ LEYN HA?..

ALLAHIM!
ÖREN DAYAN

DÖKÜM Mİ
LAN? DEŞİLMİ?

GELDİMM!
BIRAK KADININ
YAKASINI PİSLİK
HERİF!..

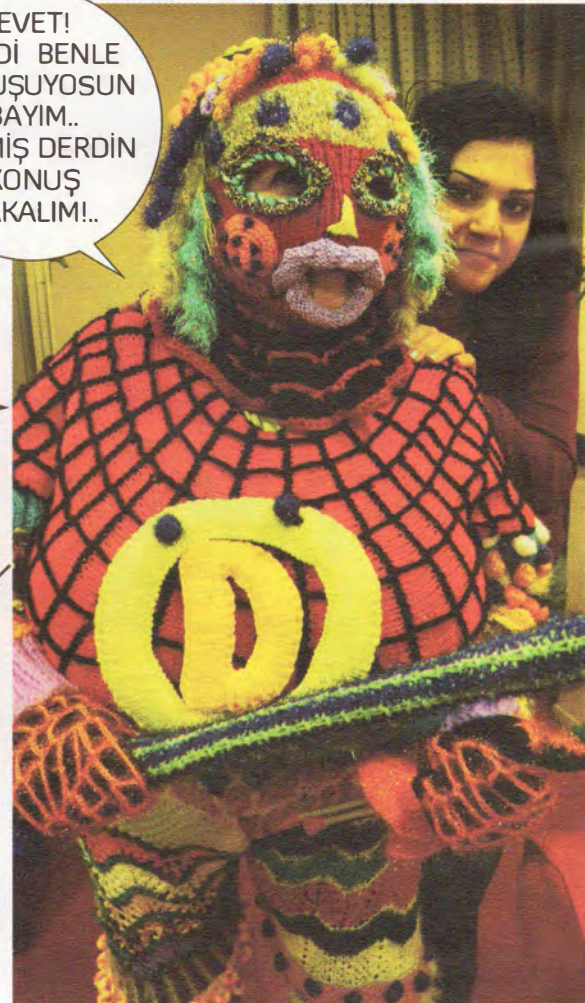
SEN GEÇ
ŞÖYLE ARKAMA
KIZIM...

EVET!
ŞİMDİ BENLE
KONUŞUYOSUN
BAYIM..
NEYMİŞ DİRDİN
KONUŞ
BAKALIM!..

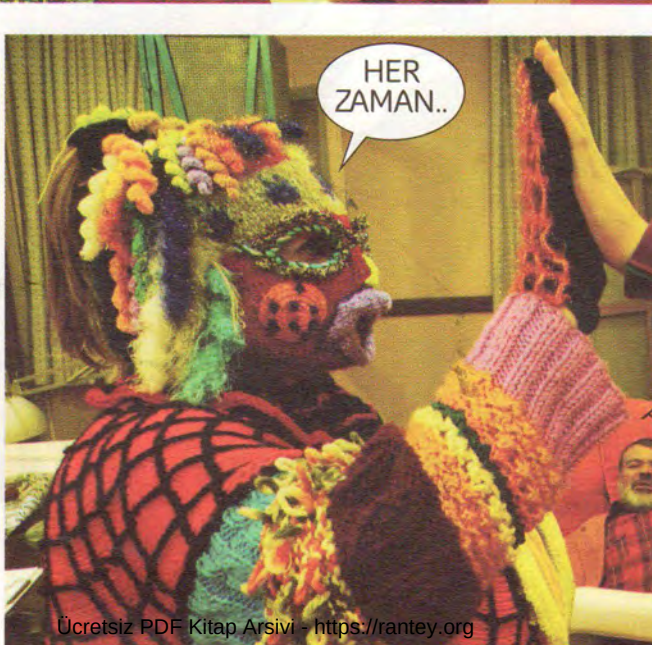
BİRAZDAN
KİM OLDUĞUMU
ÖĞRENECEKSİN!

KİMSİN LAN
SEN?.. NE
ŞEKİLSİN?..

AT ULAN
O BIÇAĞI.. O KEZZABI
DA KENEFTE
KULLANACAKSIN
İT SENİ...

AHH,
AMAN DİYİM
KIRILDI BİLEĞİM
OYYY...

HER
ZAMAN..

SAĞOLASIN
ÖRENDAYAN
ELLERİN DERT
GÖRMESİN!..

Oyuncular: Hatice Eğdemir, Adnan Şahbaz, Ören Dayan Kostüm:
Raziye İçoğlu, Yönetmen: Tuncay Akgün, Fotoğraflar: Zafer Aknar

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Rengimden Başka Bir Şeyim Kalmadı...”

Dedi siyahi vatandaşımız. Sanıyorum Osmanlı Devleti zamanında Afrika'dan köle olarak getirilenlerin soyundan...

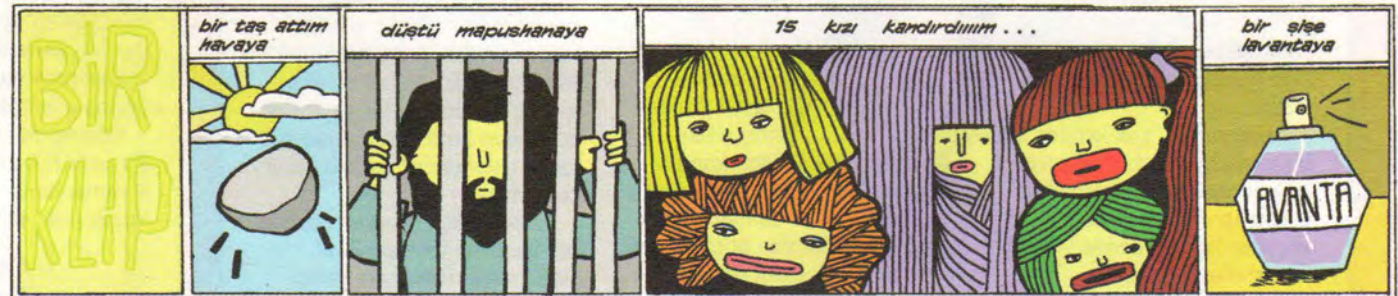
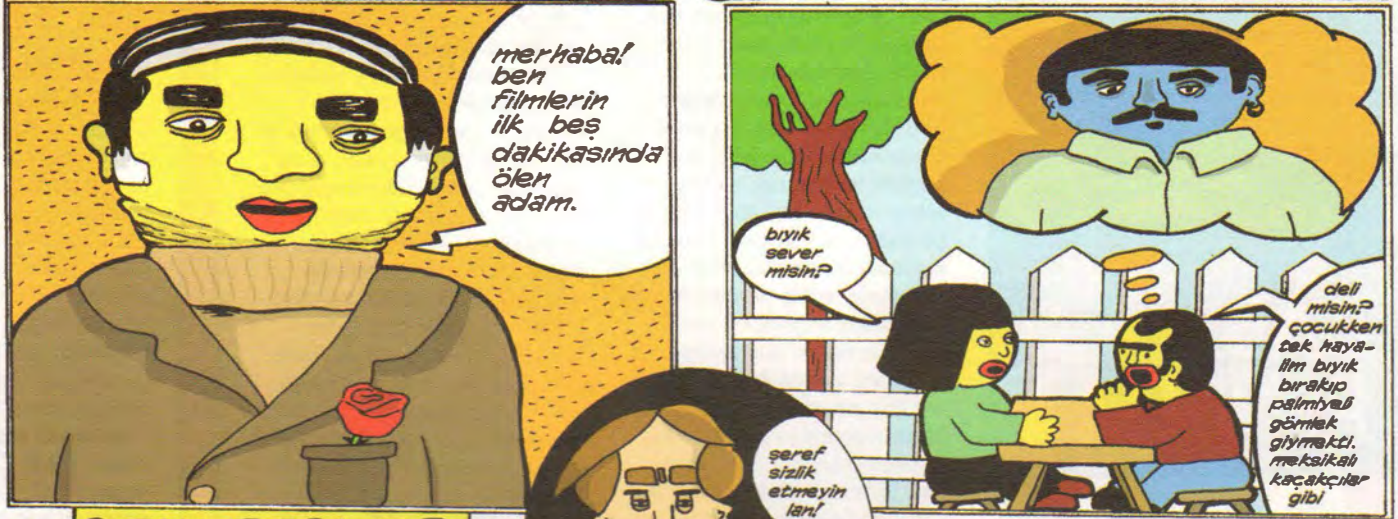
Geçen hafta Ankara'da gerçekleşen sol partileri bir araya getiren kongre girişimine 3. Bölge Çanakkale delegesi seçilerek gittim. Maceralı bir yolculuktan sonra sabah 8'de Ankara'da ilk toplantının yapılacağı Anadolu Gösteri Merkezi'ndeydik. Kayıt işlemlerinden sonra salona girdik. Kürsünün arkasındaki kocaman bir panoda 13 dilde “birleşiyoruz” kelimesini görürce biraz şaşırdım. Alışkın değilim bu tür yerlerde Rumca yazı görmeye. Ayrıca “barış”, “demokrasi”, “cinsiyet ayrımı”, “ekolojik yıkım” ve “doğanın talanı” panoları da asılıydı. Toplantıya Türkiye'nin her yerinden 825 delege katılıyordu.

Kongre açılışında orada bulunan halklar kendi dillerinde salonu selamladı. Arapça, Lazca, Kürtçe, Süryanice, Ermenice, Çerkezce, Gürcüce, Rumca, Pomakça, Romanca, Nusayrı ve Ezidi delegeler kendi dillerinde, Alevi delege de “Canlar” diyerek selamladı. Benden başka Rum olmadığının bu iş bana kaldı. Heyecanlandım ama Laz kardeşimiz benden fazla heyecanlıydı ve hararetle bir şeyler söylüyordu. O sadece selamlamakla kalmadı fazladan bir şeyler ekledi. Bu arada arkamdan bir sesin “işte gerçek meclis” diye fısıldadığını duydum. Selamlama faslından sonra hepimiz el ele halkların kardeşliği ve barış mesajını verdik. Kongreye kadınların katılımı ve heyecanı çok fazlaydı ve dışlarını de göstererek yüzde 50'yi başardılar.

Konuşmacılardan sonra söz almak isteyenlerin arasında bir Roman vatandaş söz istedi. Fakat toplantıya ara verileceğinden ara sonrasına bırakıldı. Eh ben de arayı biraz fazla uzatınca yetiemedim. İlk gün toplantısı böyle bitti. Hele akşam yemekten sonra Gelibolu delegesi sevimli ve hoş bir bey ile karşılıklı oturup sohbet ederek iki tane 20'lik rakıyı da yuvarlayınca yatağıma zor ulaştım. İkinci gün Kocatepe'deydi toplantı. Tüzük hazırlandı ve oylama sonunda kabul edildi. Tabi arada biraz sıkıntılar yaşandı ama genel anlamda iyi geçti. En son Kongre'yi vaftiz etmek kalmıştı (isim vermek). Delegeler, 17 aday isim arasından “Halkların Demokratik Kongresi”ne karar verdiler. Ben ne kadar da Çanakkale delegesi olarak seçildiysem de, kendimi sadece Gökçeada (İmroz) delegesi olarak görüyorum.

İmroz Ege'nin kuzey batısında ve Çanakkale'den 12 mil uzaklıkta bir ada. Ben bu adada doğdum, büyüdüm ve okula başladım. Okula başladığım dönemlerde adadaki Türk sayısı çok az olduğundan Türkçe bilmezdim. Benim şanssızlığım; okula başlayacağım sene devlet tarafından Rum okulları kapatılarak Rumca dersler yasaklandı. Tek kelime Türkçe bilmeden okula başladım. Sanki benim adam değil de, yabancı bir ülke olmuştum gözümde. Eh bu şartlarda okulda durur muydum? Devamlı ağlayarak eve gitmek istiyordum. İlk öğretmenimin işi de zordu ve bizlere sadece okuma yazma değil, lisan da öğretmek zorundaydı. Ne kadar iyi yürekli bir insandı Adil Hocamız, ismi gibi... Özellikle bana karşı ne kadar sevgi ve sabır doluydu. En çok ben ağladığımdan, beni masasının üzerinde

BAZI İNSANLAR BÜŞRA'UZ GÜN

oturtur diğer arkadaşlarımdan beni çizmelerini isterdi. Ben de öğretmenimi üzmemek için kısa sürede Türkçe konuşmaya karar verdim. Söyleyebildiğim tek kelime “Bakbuşgun” idi. Hadi, bak ve bu kelimelerini duymuş olacağım da, “şgun” neydi hala ben de çözemedim. İkinci kelimem “öğretmenim” idi. Ben Türkçeyi öğrendikten sonra yayama da (anneanne) öğretmek kararını aldım. Zavalılık öğrenmeden öldü, ama 23 Nisan bayramını 45 Mayıs Bayramı olarak öğrendi. Her bandedoyu duyduğunda, “bugün 45 Mayıs Bayramı” diye hava atıyordu. İlkokulu adada bitirdikten sonra benimkiler ana dilim olan Rumca okumam için ortaokula İstanbul'a, Merkez Rum Lisesine gönderdiler beni. Yahu bu kez de hiç Rumca bilmiyordum ki... Ama çektiğim bunca sıkıntılara rağmen adada çok mutluyum. Sizlere adamı, ada halkını, kültürünü ve günlük hayatı anlatacağım; bundan sonraki buluşmamızda...

Falci Mağbudi

Oya Özdemir

Oyacım, 3 vakte kadar kısmetin açılacak. 3 yıl mı desem, 3 ay mı? Yoldan 2 kişi gelecek. Biri uzun boylu burnu uzun.. Elleri kanca gibi, ayakları büyük, en az 45 numara (Allah muhafaza). Kısa boylu olan tıknaz, pire gibi, gözleri fildir fildir. Sanırım görücü. Gerçi ikisini de gözüm tutmadı.

Ama sen bilirsın.

Kısmetin birden açılacak. Gelen gidenin haddi hesabı olmayacak. Ama seçimini yapacaksın. Bir yüzük görüyorum. Kabarık beyaz bir elbise giymişsin.

FALCI MAĞBUDI

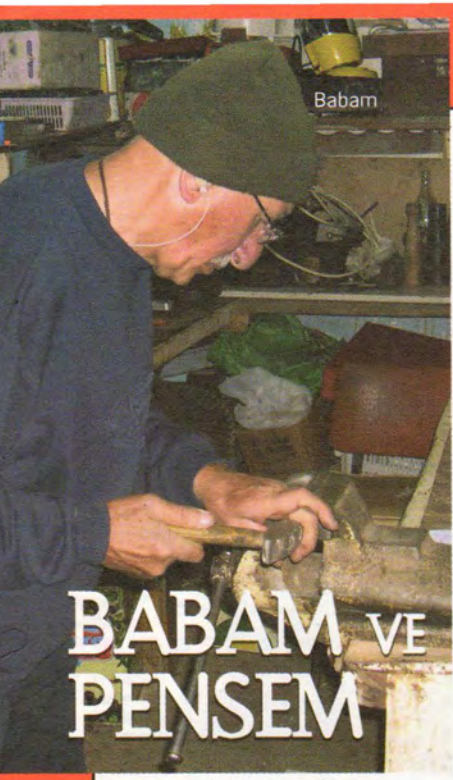
Siz de Oya Özdemir gibi falınız fallansın istiyorsanız.. Gönderin falınızın fotoğrafını, Mağdubi ablanız ciğerinizi okusun!!!

(gelinlik) İş yerinde seni çekemeyen 2 kişi var. Sabah gözlerini senin lafınla açıp gece kapanış seninle yapıyorlar. Şimdi bu kişileri

tanıman için gerekli ipuçlarını veriyorum. Birisi pipik ağızlı, penguin yürüyüşlü, armut tipli. Belden aşağısı 44 beden belden yukarısı 36. Gülerken diş etleri görünür. Diğeri büyük göğüslü küçültücü sütyen taker. Saçında 3 adet çıçıt var. Sabahları poğaca yer. Günde 3 demlik çay içer. Kaşları incecik alınmış. Gözlerinin üstü şiş. Sanırım bu ipuçları sana yardımcı olur. Dostunu düşmanını iyi bil. Çok iyi niyetli bi insansın. Fala inanma, faldan geri kalma!!

BABAM VE PENSEM

Sözlükte anlamı; "birçok meslek dalında çeşitli nesneleri sıkmak, germek, kırmak, tutmak vb. işler için kullanılan değişik biçimlerde el aleti, pens" olarak geçse de; pense babamın her şeyidir. Elektrikçidir babam, pense bu işin olmazsa olmazıdır. Ama babam gönlüne düşürmüştür bir kere. Bir doktor için neşter, bir hırsız için maymuncuk ne ise, babam için pense odur. Hatta daha fazlası. Doktor neştersiz olur ama babam pensesiz olamaz desek yeridir. Yangında ilk kurtarılabilecek, ıssız adaya düşerken yanına ilk alınacak şeydir ve zaten devamlı pense cebindedir. Hatta BO'lu yıllarda sıkı yönetim zamanı, cebindeki pense yüzünden 1 gece nezarete kalmışlığı ve babamın önerisiyle polislerin o pense ile gazoz kapağı açmışlıkları bile vardır.

Babam her konuda çok amaçlı pensesine güvenir. Yıllar önce İngiltere'den gelen, çocuk kilidi denen, bastırarak açılan parasitemol kapağını, üzerinde resimle tarif edilmesine rağmen babam pense ile açıp kullanılmaz hale getirmişti.

Anneannem çok kereler, salıncan dişlerini babamın pense ile çekmesini istedi, ama bu eylem tarafımızdan sürekli engellendiği için pense bu vazifeden mahrum kaldı.

Baş ucu kitabı değil, baş ucu pensesi vardır babamın. Bir gece vakti dikiş makinesinde kazara parmağımı dikmişim. Sol elim makinede dikili olduğundan ve sağ el makine iğne vidasına ters konumda bulunduğundan, üçüncü bir el gerekli idi. Uyandırdığım ev

ahalisinden annem ve kardeşim "ayyy" diyerek kaçtılar. Bizim evde de en son babam duyardı, çünkü kulağı ağır işitir. "Yetiş" diye uyandırılan babam; superman gibi sakın, tecrübeli tavrı ve tahmin ettiğimiz gibi pensesi ile geldi. Bana "dur kızım" dedikten sonra, makineyi söküp makine iğnesi ile dikilmiş parmağımı çıkardı. İğneyi elime verip "al iğne sağlam, kırılmamış, eğilmemiş, tekrar kullanırsın" dedi. Sonra pensesini de alıp gitti. Penseyi komodin üzerine koyarak uykusuna kaldığı yerden devam etti. Babamın pensesi sanki acımı ve ağrımı yok etmişti...

Babam için en önemli babalık vazifesi, en nadide pense koleksiyonundan çocuklarına da vermektir. Bu, 2. el kitap gibi, "acaba önce kim kullandı, babamın bakımından önce, hangi ustanın ruhu sinmişti" dediğimiz bir koleksiyondur.

Babam bakımdan geçecek penseyi eline aldığı anda yuvadan uçuşma vaktimize ramak kaldığını anlarız. Bizim için pense; çeyiz denilen ceviz kaplama sandık içindekilerden, yani 24 parça vitrin takım örtüsünden, saten yatak geceliğinden, 120 parçalı yemek takımından, colingen çatal-kaşık-bıçak takımından, beyaz eşyadan, berjer koltuk takımından, lohusalık dantelli yatak takımından falan önce gelir. Baba evinden ayrılırken elimize verilen çok amaçlı pense, gelinlik beline bağlanan kırmızı kurdeldan daha önemlidir.

Rölantide bekleyen 2. el pense biz evden ayrılmadan kısa süre önce, babamın "tükkân" dediği bakım atölyesinde bakıma alınır.

Kesinlikle önceden bakımı yapılmış ve bekleyen pense yoktur; tazelik bu işte ilkedir. Ön tanısına göre; protez ayak, plastik kaplama, paslı yüzey bakımı falan komple babamın bakım ünitesinden geçer. Kimi zaman protez bacak, kimi zaman botoks, kimi zaman bacak üzeri deri kaplama yapılır. Bu işlem değme estetiisyene tez yaktırır niteliktedir. Benimki plastik cerrahiden geçmiş ve bacakları kablo kaplı, Güneri'nin pensesi ise ortopediden tek bacak protezlidir.

Pense bakımdan çıkıp elimize verildiğinde anlarız ki; artık

PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com
RAZİYE İÇOĞLU

evden ayrılıyorzuz. Gurbete gidiyor, ayrı eve çıkıyor, gelin ya da damat oluyoruzdur.

Çok amaçlı penseye kullanım alanı açmak kişiye özeldir. Pensenin asıl kullanım amacı ve kullanıldığı yerler aynıdır, ama pensenin yeni sahibi tarafından birçok yeni kullanım alanı da keşfedilir. Herkes kendi pensesinin daha çok işe yaradığı düşünür ve bir yarış hasıl olur.

Ben ise; babamdan gelen genetik miras sebebiyle, uzun yolculuklarda yanımda bulundurur, yolda ayçiçeği tarlarına pense ile dalar, taze fındık alır pense ile kırar, kayısı çekirdeği kırar yerim. Birçok yolculukta gerekli anda çıkardığım pense, yol boyunca popülerleşme sebebinde olmuştur. Evde diş macununu, saç boya ya da guaj boya tüpünü pense sayesinde son zerresine kadar kullanırım.

Örgü şişlerini keserek kısaltır, türlü örgü örme aparatı imal ederim. Takı yapımında elimini uğurudur...

Kısacası; pense köşesal olsun diye değil, kişisel olsun diye verilir. Babamız tarafından verilen bu eşsiz penseye hepimiz kişiliğimizi katarız.

Her şeyimize koşuşturan babam sayesinde evimize pek usta girmez. Ama uzak kaldığımız zamanlarda, eve gelen ustalarda unutulmuş penselerin peşinden koşuştururuz. Ustaların "sapı kırık, yamuk pensenizi ne yapayım beee" hakaretlerini sineye çekeriz. Penseyi korumak bir aile prestijidir. Koruyamayacağımı düşünülüyordu kardeşime aile meclisi tarafından evden ayrılmasına rağmen pensesi verilmemiştir. Ama hakkı saklıdır. Penseyi kaybeden, aile için de kaybolur. Her şeyimize laf edilsin ama; "bir penseye sahip çıkamadın" dedirtmeyiz kendimize...

Yuvadan uçan yavru penseye çok iyi sahip çıkarsa; 2. el bıçak, mala, kerpeten, çekiç, karga burun, boru anahtarı, tornavida gibi büyük yapı marketleri ile yarışacak nitelikte 100 parçalı alet seti, "orijinal takım çantası" adı ile herkesin kendi eski ilkokul çantasına konularak verilir.

EX-TEN-TANELER

MUTFAKTA HASTA MI VAR?

Geçmiş evlilik günlerinden bir gün, Ex Koca elinde, Check-up kampanyası kuponu ile geldi. Bana, "hiçbir zaman doktora gitmiyorsun, ne var bu doktora, neden korkuyorsun? Kontrolde fayda var, gel böyle bir kampanya varken, bir kontrolden geç" dedi. Tipik bir ev kadını sevinci ile "gezi gezidir" diyerek kabul ettim. Teklif ne olursa olsun, Ex beni bir yere davet ediyordu. Elindeki romantik bir akşam yemeği rezervasyonu kağıdı, hoş bir sinema bileti ya da enteresan bir ülkeye gidiş-dönüş bileti de olabilirdi. Ama ne çare ki yeni açılmış bir hastanenin Check-up kampanyası kuponu idi.

En temiz cicilerimle, aç karnıma, sabah erken saatte evden çıktık. Check-up programı gerçekten de çok kapsamlı idi. Öğlene doğru bütün tetkikler bittikten sonra en son olarak ilgili doktorun odasına girdik. Teşhis ve tedavi kısmı konuşuluyordu. Ufuk da bir ameliyat görünüyordu. Kist gelmiş sol böbreğimin üzerine oturmuş ve şayet alınmazsa böbreğimi ezip yok edebilirmiş. Güneri Abim'in "doktora gidersen hastalık çıkar, doktora gitmesen hastalık da çıkmaz" tezi, bu duruma cuuk oturmuştu. Ve anti-parantez, bu olaydan 1 ay sonra ben bu operasyonu geçirdim.

Ex Koca, ünlü marka açık mavi gömleğini giymiş, ilerleyen yıllarda sayısı hızla artan, 120 adet olan kravatlarından en uygununu takmış ve koyu renk takım elbisesi ile doktorun karşısında oturuyordu. Ben son muayenemin yapıldığı paravanın arkasındaki sedyenin üzerinde toparlanıyordum. Ex Koca, iş adamı tavrı ile doktora eğilip sessizce -yani hastanın duymasını istemediği bir sesle- "şimdi... Bir de şöyle bir şey var; eşim geceleri çok öksürüyor, ben duyup rahatsız olmayayım diye kalkıyor ve mutfaka gidip öksürüyor. Bana belli etmemek için güleräk dönüyor" deyince, ben artık gülme ötesi bir duruma geçmişim. Hani bir atasözü vardır ya; "kan kusuyor, kızılıcık şerbeti içtim diyor" diye, ben de onun gözünde acı çektiğini sevdiğine belli etmeyen bir eştim. Yerimden fırlayarak bu lakayt tavrımı anlatacak gücü toplamaya çalıştım. Doktorumuzun hastaya saygı ve hipokrata olan yemini yüzünden tepkisiz, Ex'in ise şaşkın bakışlarına aldirmadan; hem gülüyor, hem de anlatıyordum.

"O ben değilim, mutfaktaki musluk" diyordum. Mutfak musluğumuz aynı bir insan gibi ve özellikle geceleri öksürüyordu. Herhalde boruların hava yapması ile ilgili bir rahatsızlığı vardı. Ben her gece o musluğu izlemekten çok hoşlanıyordum. Hareketleri bile insanın öksürürken ve aksırırken yaptığı hareketlere benziyordu. Öksürme başlamadan önce geriye doğru çekiliyor, öksürürken evyeye eğilerek öksürüyordu. Sanki ellerini ağzına götürebilse, ağzını da kapatacağı.

Yakınlarım "nasıl olur, insanla musluk karıştırılır mı? Bu nasıl koca?" diyorlardı. Benimse, cicim ayları denen o zamanlarda, bu detayı göremeyecek kadar kafamda kavak yelleri esiyordu...

MÜZİSYEN SANDAL

Sahil yürüyüşüm sırasında mendireğe bağlanmış sandal sanki, fotoğrafını çekmemi ister gibiydi. Bir beyaz kağıda sandalın ismi "NUH'UN GEMİSİ" yazılmış. Ama sandalın ismini ancak müzik dersi görenler anlayabilir. Kırmızı renkli kalemlerle büyük harflerle "NUHUN" ve alt satıra sol

anahtarı çizilip ilk harf "G" yazılmış. "MiSi" yerine de "mi" ve "si" müzik nota işareti yazılmış.

Sandal sahibi geniş gönlü ve müzik adamı olsa gerek... Ne Nuh'tan vazgeçiyor, ne de "Mi", "Si" sol anahtarından...

O sırada Nuh (A.S) geliyor aklıma. Nuh'un gemisini

beğenmeyip, ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna da: --- "Ey oğulcağızım, gel benimle bin! diye seslendiğinde, Oğlu: --- "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınırım!" diye cevap veriyor ve böylece o da boğulanlardan oluyor ya...

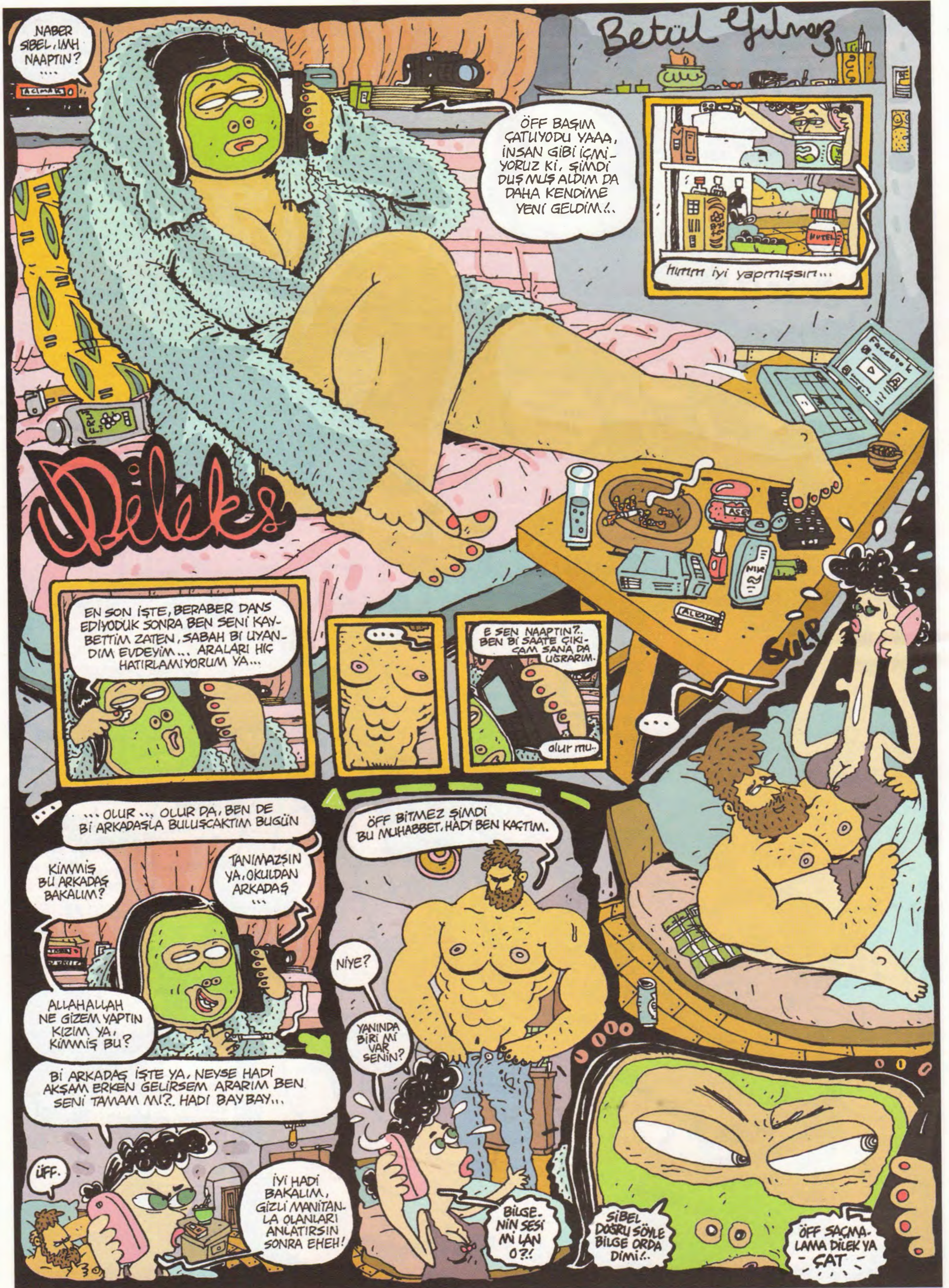
ANANELER

Anneannem anlatırdı; yıkanırken saçlarına kil sürerlermiş, bekletip yıkarlarmış. Şampuanın icat olmadığı dönemlerde derde derman kil; saç yumuşatır, beslermiş. Hatta komşu kadınlar, birbirlerine "yıkandın mı?" manasına gelen "yundun mu?" diye sorduklarında, yıkanan kadın "killendim bile" dermiş. Eski kil ve yeni kil, çeşitleri ile

sokaklarda seyyar satılır- mış. Satan adam bunu o kadar ironik hale getirmiş ki, bağırarak "eskisi kilin" veya "yenisi kilin" diye hızlıca söylendiğinde mana bambaşka oluyormuş ve kadınlar peçelerini kapatarak, utanarak, kaçıyorlarmış...

• Bazen bazı seyler eksik kalır da sonra sen gelir bi sözünle tamamlarsın ya... Ha işte o ağzına sığım senin! Ne umut veriosun oğlum?

• Tv'lerde ölenlere başsağlığı diliyorlar... Ölen insana değil, kalan yakınlarına başsağlığı dilenir sevgili program sunucuları!

• Yanlış yazım gördüğüm zaman klavyeye bakıyorum, yanlış yazılan harf olması gerektiği yerde mi diye.

• "Hadi gidip piknik yakalım" dediğimde "pikniğe gidip mangal yakalım" demek istiyordum.

• 5 dakika daha ertelediğim çalar saati gibisin sevgilim... Allah belanı versin!

• "Adam gibi adam yok" diyenler acaba anneleriniz odunla falan mu sevişmiş?

• Artık çocuk olmadığını anladığın an: Telefon rehberin silmeye kıyamadığın ölmüş insanlarla doludur.

• Zayıftıktan ölücem, ama bu göbek hep benimle. Keşke erkeklerde göbeğimiz gibi olsa... Kolay terk etmeyen ve sadık.

• "Bak Aysel'in kizinin senden daha çok takipçisi var" der diye anneme twitter kullanıcısı olduğumu söylemeye korkuyorum.

• Kabız olunca kömür yişin. Bağırsaklarınızda yüksek basınç ve sıcaklık sayesinde elmas elde ederseniz.

• Deniz Baykal'la seks bile yapılmaz amk adam her şey muhalefet!

• Annem bana "hangi sureleri biliyosun kızım?" diye sorduğunda "I'm not sure" dedim. Tabi terlik farz oldu.

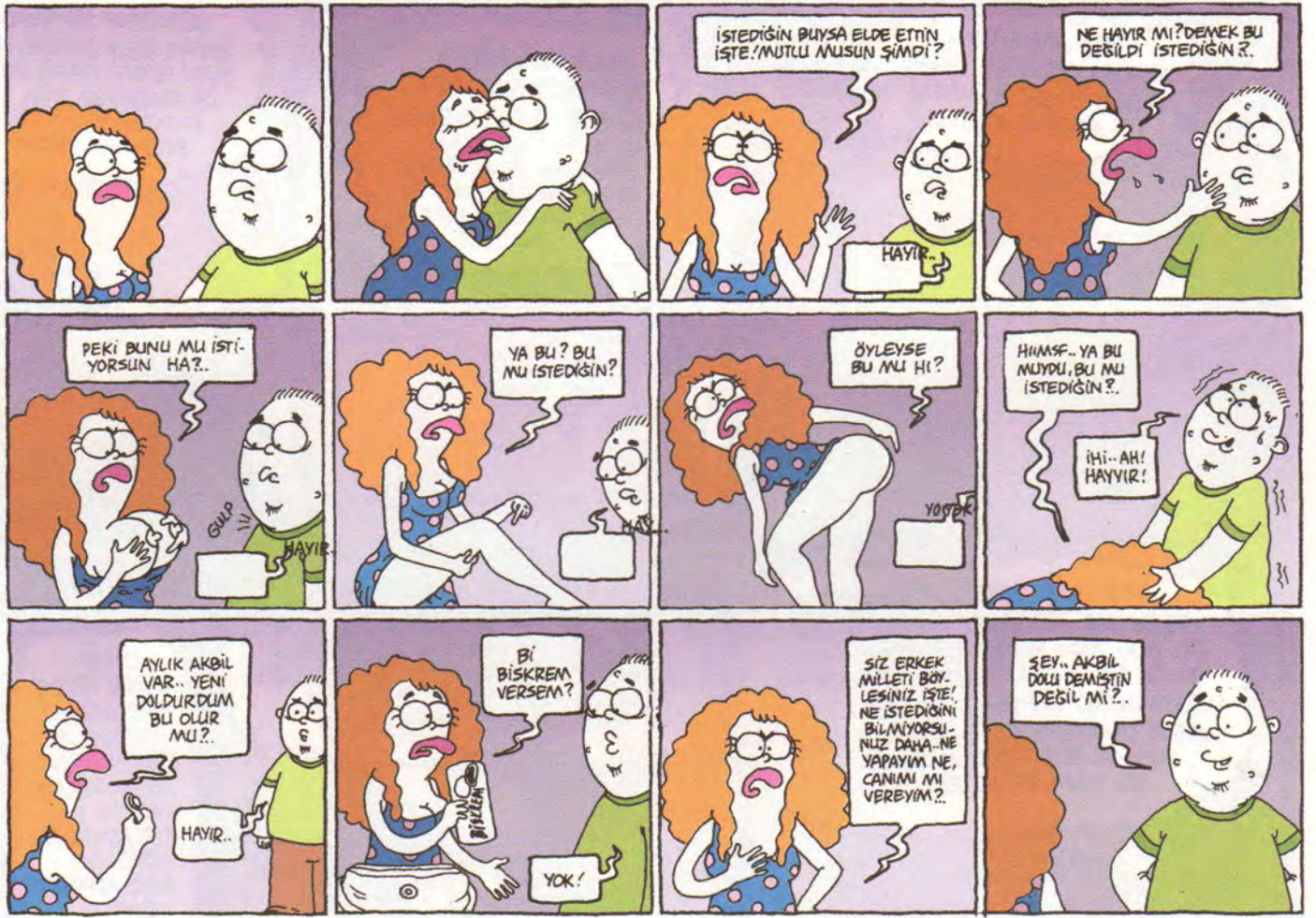
• "Nihat Doğan sakal gibidir, kestikçe uzar" diyor ya umarım bu adam sünnet falan olmamıştır.

• Yalçın Abi'yle yüzleşme, Haydar Dümen'le sertleşme... Sonra ordan Ahmet Çakar gelince hepsi birden şöföre...

• Bazi kadınlar, bazen kadınlar... Geri kalan zamanlarında ise şeytan, kaltak, düşman, manyak fln oluyorklar...

• Bazen durup "he amk çok biliyosunuz doğruyu yanlış, şimdi siktrin gidin" demek istiyorum...

• İlyas Salman'dan hallice olan tipimi gören tavuk yumurtadan kesiliyor iyi mi?

• "Seni saraylarda yaşatıcam" dedi. Meğer simit sarayından bahsediyormuş...

• Misafirilere çay servis ederken diğer elinle dekolteni kapatmak ne kadar zordur bilir misin Abidin?

• Harika Avcı bir perfect hunter sonuçta.

• Bütün gün yatıyorum, yatarken kendi kendime "yarın nasıl yatsam acaba?" diye düşünüyorum.

• Sonunda bu da oldu... Acıların çocuğu Emrah'ın babası Emrah çıktı.

• Lan acaba Hindistan ordusu "inek inek" diye mi saldırıyor? Beyin bedava da...

• Dedem öldüğünde cesedin üzerine bıçak koymuşlardı. Eğer dirilirse ilk müdahale olarak ciğerine sokarız sanıyordum. Küçüktüm, salaktım...

• Seni sevdiğim için Allah belanı verdi sanırım. Ya da Allah bela olarak seni verdi. Ya da sen Allah'ı bana geri verdin... Bilemedim şuan...

• "Ev alma, komşu al" ne demek ya? Başımız sıkışınca komşuyu satabilecek miyiz?

• Geceleri salondan "geel geel" diye sesler duyuyorum. Sanırım evde değneği var.

• Bazı kadınlar fırsatlarla dolu avon kataloğunu bir taraflarına sokmuş gibi geziyorlar.

• Misafirlikte işerken ses çıkarmamanın formülü; suların biriktiği kısmın, 11 derece üstüne paralel bir şekilde, hafif tazziklice işiyoruz.

• Her seferinde aynısını yapıyorum! Seni gidip facebook'ta "orospu çocuğu" diye aratıyorum.

• Ne zaman yolda Fermuarı açık birisini görsem "ölü evinin kapısı açık olur" diyor ve yoluma devam ediyorum.

• yenibiris.com'a cv'mi yüklediğimde

"tavsiye edilen meslekler" bölümünde "sirk yöneticiliği" çıktı. Oysa aşk hayatımı belirtmemiştim!

• Salak kadın ya... Faşortmana haşortman dedi, mal!

• Bence "bayan" kelimesinin kalkması iyi oldu, sonuçta biz kadınlar olarak erkekleri baymıyoruz. yani... Sanırım!

• Bazı insanlar gözümün içine "beynim bu bilgiyi redediyor" diyerekten mi bakıyor, bana mı öyle geliyor?

• Boyum 1.55 olduğu için, kolum çıkar diye benden uzun boylu erkeklerin elini tutmuyorum.

• Halamın kuzeninin kardeşinin okul arkadaşının çocukluk arkadaşına aşık oldum. Kim olduğunu anlamam zaman aldığı için aşkıma kalbime gömüyorum.

• "Nasıl gidiyor" sorusuna hep "çok hoşuma gidiyor" diye cevap vermek istemişimdir. Ama olmuyor, olamıyor. çünkü hiç hoşuma gitmiyor!

• Ofsayt'tan anlasam ne olur? Eninde sonunda kanal D'de dizi başlayacak...

yildizerntan@gmail.com

TIM BÖRTÖN'ÜN KOYUNU YILDIZ ERTAN

Nostalji Devrimi Geçmiş Zaman Olur ki

• Komşumuz İsmet Amca ile adı aynı olduğu için, Çerkez Teyze (Çerkez'di) diye hitap ettiğimiz üst kat komşumuz, evinde televizyon olmadığından Pazar sabahları yayınlanan kovboy filmlerini seyretmeye gelirdi bize. Filmin başında kadın oyuncu olmadığını görürse hemen evine giderdi. Bu filmlerde gerçekten hiç kadın olmazdı. Şimdi ise kadınsız film yok, hatta bol kadınlı ve bazen tek bir erkek bile yok...

• Ben ilkokula giderken okulumuzda hademelik denilen vazifeyi yapan Recep Abi, şimdi okul servis şöförü. Hem de zincir servisleri varmış.

• Eskiden resmi dairelerde bazı memnureler vazife başında örgü örüyor ve "Şu örgüyü başa çıkayım da sizinle ilgilenirim" diyorlardı. Şimdi bilgisayardaki maillerine baktıktan sonra sizinle ilgileniyorlar.

• Sevgilimizin kocaman bir resmini duvara asıyorduk eskiden. Şimdi ekran koruyucu, masa üstü arka planı yapıyoruz.

• Geçmişte balkondan, camdan ipe sarkıtılan hasır sepetler ve su aldığımız depozitolu cam damacana şişeleri artık plastik oldu.

• Öğrencilik yıllarımda staj yaptığımız atölyenin görevlisi Turan Abi, bir gün elinde çocuğunun buruşturduğu

fotoğrafi bize uzatıp "bunu İbrahim İbratmış, bana bunu yapın" demişti. Biz de "bunun filmi lazım, böyle olmaz" demiştik. Ama şimdi taranıp fotoşopla düzeltilip yenilenebiliyor.

• Eskiden gecenin bir vakti çaldırılan ev telefonumuzu açtığımızda konuşmayıp tuhaf nefes sesleri çıkaran ya da cümlelerle oramızı, buramızı yalayan, telefon ahizesini sallanarak bırakıp kaçırılan telefon sapıkları vardı. Şimdi telefon sapıklarının hepsi internette, Facebook'ta sohbetler.

• Geçmişte ayrıldığımız sevgilileri ya da küstüğümüz insanları en güzel fotoğraflarımızdan yırtarak ayırıyorduk. Ama Sezen

Aksu'nun "Ah Kavaklar" şarkısı gibi, omuzumda kesik bir el yine de kanıyordu. Şimdi dijital ortamda ister siliyoruz, ister kırıyoruz, ister fotoşopla kalan eli siliyoruz ve süper profil resimlerimiz oluyor.

• Evlenilecek kızı görücüler hamamda bakıp beğeniyorlardı eskiden. Şimdi boy boy profil resimlerinden Facebook'ta "beğen"iliyor. Hatta yorum bile yapılıyor.

• Eskiden güzelliği, tıg gibi zayıflığı ile övünen annem, şimdi sağlık ocağının onu bir çok hasta adayı içinden seçerek "en hasta" ilan etmesi ve komple tahlil yapması ile övünüyor.

• Küçükken arkadaşlarımızla mahalle duvarı üzerinde otu-

rup çekirdek çitler, arkadaşlık tekliflerimizi mahalle duvarı üzerinde yapardık. Şimdi ise koltukta oturup çekirdek çitleyerek facebook duvarı üzerinden arkadaşlık yapıyoruz, yazışıyoruz.

• Geçmişte öğretmenimizi sokakta görünce çok ünlü bir artist görmüş gibi mutlu olurduk. Şimdi hiç umursamıyor ve görmemezlikten geliyoruz.

• Çocukken denize girdiğimiz Lido, Damla, Çamlık, Kayalık, Süreyya Plajı'nın doldurulmuş sahil yolunda ve hiçbir zaman yüzemediğim en derin mesafesinde artık yürüyorum.

• Eskiden çok komik komşularımız vardı. Şimdi herkes çok karizmatik olacağını diye kasiyor.

Tarık, kalbinin derinliklerinde acılı bir aşk öyküsü gizli, kadınlara kötü davranmaya yeminli bir şofördü. Zamanında CİDDİ DÜŞÜNDÜĞÜ KIZ dan okkalı bir kazık yemişti. Bu yüzden içinde yanan intikam ateşiyle beraber, kadınlara ayar verir dururdu. Gelelim Süreyya Seden'e.. Süreyya bey zengin ve ünlü bir armatördü. En büyük rakibi Avni Çarmıklı'nın kurduğu hain pusu sonucu, kurşunlardan kaçayım derken arabasıyla denize düşmüş ve o sırada olay yerinde bir kızla oturan Tarık tarafından kurtarılmıştı..

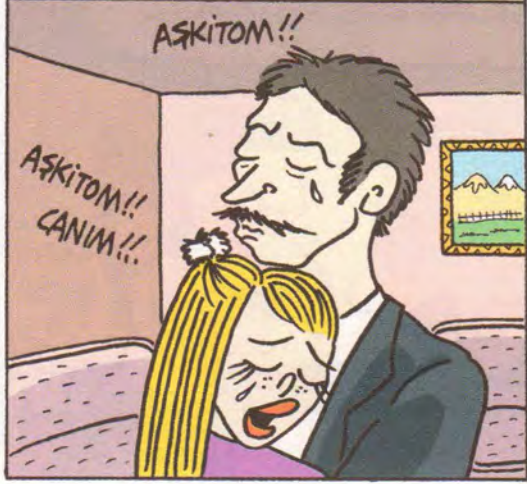
Tarik Avrupa'daki işlerini bitirdi ve yurda döndü.. Soluğu Süreyya beyin boğazdaki yalısında aldı..

Evet doğru anladınız, Tarık'a bir zamanlar dirseğinden su içirtip onu aşka tövbe ettiren kız Züreyya'nın yeni sevgilisi İpek'ten başkası değildi. Hep birlikte gece kulübüne gittiler. O zamanlar feysbuk olsaydı İpek, ex aşkını görmenin yarattığı hüznle sabaha kadar sitemli şarkılar paylaşabilirdi. Ama feysbuk olmadığından mecburen kendini sahneye attı ve şarkısını söyledi...

Bu arada Avni Çarmıklı da boş durmadı.. İpek'i kaçırıp karşılığında Tarık'a iş teklif etti.. Tarık'ın İpek'i kurtarmak için her yola geleceğini biliyordu.. Yanılmadı.. Tarık İpek'i kurtarmak için Avniyle iş anlaşması yapıp Süreyya'yı sepetlemeyi kabul etti..

Peki ya bizim aşıklar.. Tüm bu olanlar onların aşkını yeniden alevlendirmekten başka birşeye yaramadı..

* DEVLERİN AŞKI - Cahit Berkay - Gönül isterdi ki siz bu sayfayı açtığınızda bu şarkı çalsın (Müzikli kartpostallar gibi) ama.

***Bir
Lisan,
Bi Ben,
Bi de
İngiliz!***

Hay evrivan, ay em
bek! (buyur ingilizcesi 'Hi
everyone, I'm back!

Hani geçen sayılarımız-
da bahsetmiştim ya,
kolay diyildi anlamak
İngilizler'le.
Cambridge'deki ilk yıl-
larımda taa ki, 'rüyalarımı
İngilizce görebilene
kadar!'

Heh işte ben artık bu rüyaları karışık görüyorum.. Her dilde!..

Hatta yaptığım işim
gereği gelen Turistlerle ki,
bir Alman'ı olsun, bir
Hollandalısı olsun, bir
Japon'u olsun anlaşılabiliy-
orum alimallah.. Senin
anllycaan Multilingual bi
kız oldum çıktım
başınıza!. Yane bu Kızda
bi çene var; Çok dilli
anacım!

Üc kardeşiz misal
Annem şey der; "benim bi
oğlum var, bi kızım var, bi
de sen varsın!." Ayh,
şimdi aklıma geldi bak.
Annem 'yabancılarla
konuşma kızım' da derdi
hep. "Ama anne ben 7
yıl, 4 aydır İngiltere'de
yaşıyorum, napıym içime
mi atayım?!"

18 yaşlarımdayken Kuşadası'na giderdim, ablamın evine.. Orda Hollandalı bir manitam olmuştu. Bana Hollandaca 'Nasilsın? - Hoe gaat het?' ve 'Saat Kaç? - Hoe laat is het?' demeyi öğretmişti, mut-luyduk.. Neyse bu dil de cepte, bi gün Hollandalı Turist müşteri geldi çalıştığım yere, yaptığım 'Grafler' ürünlerinden hediyelek bişeyler alacak.. Müşteriyle iletişim kur-mak için önce gülümsed-im ve burda zaten çok yaygındır tanımadığın biri bile olsa, 'are you alright?' dersin eccuk gülümsersin.. He gülümsedim! Sordum müşteriye kendi lisanıyla 'Hoe gaat het?.. Kız da gülümsedi 'vit vidi het gidi' diye bişey dedi.. 'Yoh anam' dedim, 'Benim

- Nerde olduğunu söyleyecek misin? Yoksa içeri girip kendim mi bulayım?!

- Beyfendi!. Telefonlarını fax'a bağlamışlar..

"ROMA'DA UÇAN KUŞLAR!"

bildiğim bütün Hollandaca
buraya kadar..' Neyse, eylendik
ettik.. Müşterim seçti alacağı
karikalı duvar saatini.. Ben saati
verdim, parasını aldım.. Saat
kızın elindeyken, 'Hoe laat is
het?' dedim.. O da saatin kaç
olduğuna söyledi ve gitti.. İşte
ne kadar önemli şey şu lisan
sheysi..

Cambridge'e geldiğimin 4. günü bi Türk Kebab Restaurant'ında işe başladım. Hanı İngilizcem sıfır km., pırıl pırılım ya henüz. Ah, yolları da bilmim, trafii de! O gün beni almaya restaurant'ın şefi geldi, Yasar Abe!..

((VINYET 2 – Kebabci)))

Bindik arabasına, yolda bana anlatıyo, Kembirici genel bilgileri verio, yolları tarif edio falan. Dolayısı ilen benim de gözüm etrafta. Farkettim ki, sokaklar-

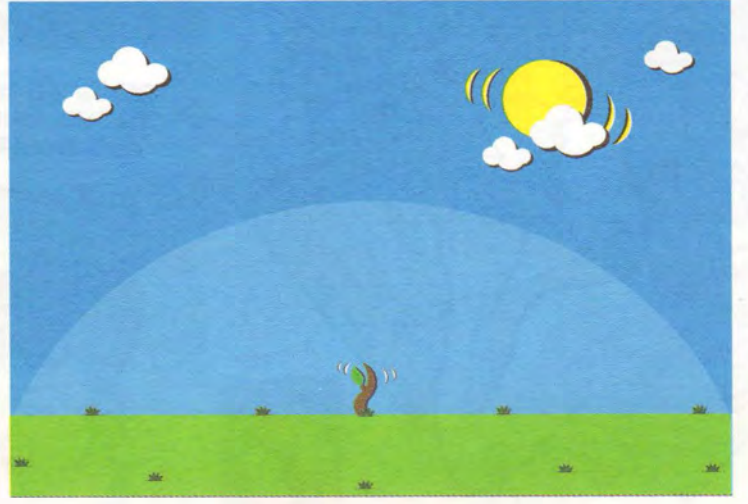
daki
insanlar
gayet
rahat giy-
imli, hepsi
sapsarı

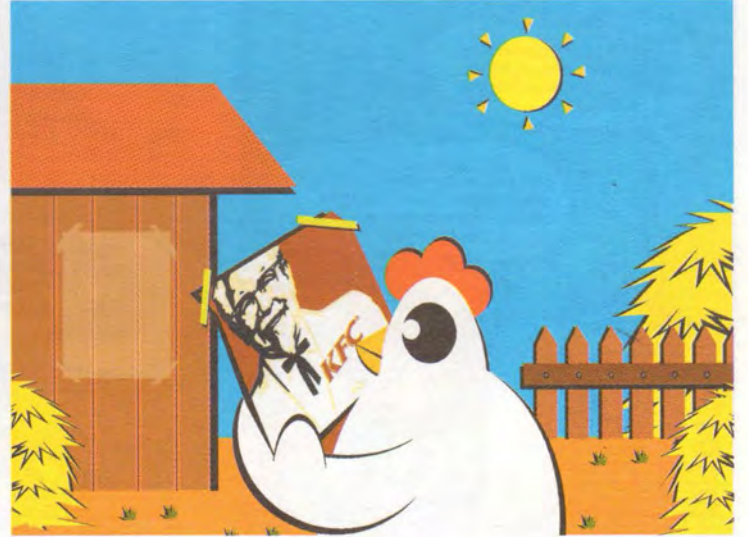
kafalar, nefis tipler. Hiç bi karal-
to yok, öcü yok!. Kuşadası bil-
gimle bakınca gerçi biraz 'Bitli
Turist' diye tarif edebileceğim
türden şortlu, ayakları çıplak,
saç baş da dağınık tipler de var
ama süper değişik insanlar
dolaniyo etrafta. Döndüm
'Yaşar Ağbey, burda ne çok tur-
ist var yal!' dedim.. 'Hee yal'
dedi, Cambridge'e yaz aylarında
çok turist gelir, dil öğrenmeye'
dedi.. (Neyse Yaşar abe.. ben
gülersin diye şeyettim. Neyse..)
çok fazla geldi bana verilen bil-
giler öğün!. zaten 4-5 ay sonra
da restaurant'da çalışmayı
bıraktım :)

Sonra dustur edindim kendime sadece İngiliz'den arkadaşlar yapacak ve kebab yemiyecektim canım çok çekse bile. Şimdi hemen hemen bütün arkadaşlarım İngiliz!. Ve hepsi çabalıyor ki, ben İngilizce'yi öğrenebileyim. Bazıları da çabalıyor ki benden Türkçe öğrenebilsin.

Hani bi başka lisanı öğrenmek
istediğinizde size ilk küfür

"PİNOKYO'NUN DOĞUMGÜNÜ!"

- Köpeği bi hafta önce yavruyken almıştık.. iade etmek istiyorum!.

etmeyi öğretirler, sonra da doğal bir kaynaşma olur ya aranızda insanlarla. Telifuzunuza biterler, anlamadığınız bir dille küfür ettiğiniz için onları güldürürsünüz. Heh, işte ben baya ilerledim bu küfür konusunda.. Yok yok, onlar bana bildiğimiz düzgün 'Queens English' öğretirken, ben onlara küfür etmeyi öğrettim.

Ah bak n'oldu misal; geçen hafta yine çalıştığım yerdeyim, arka tarafımdan bi ses geldi "Fatuush!," "Yes Darling!" dedim. "How can I say 'Thank You' in Turkish?" dedi. Teşekkür etmenin Türkçesini hırsla öğrenmek istiyor kız! Türk Turistler gelmiş, onlarla kaynaşip işlerini satacak ya, aynı işte hepimizin derdi bu. Ben döndüm 'Türkiye'de biz teşekkür etmeyiz pek!' dedim. Aslında hem onu güldürüyüm diye, hem de öylesine yorgunum ki, usençten öyle deyiverdim. Güldü kız! Kıyamadım 'Tesekkürler' dedim. Tekrar etti

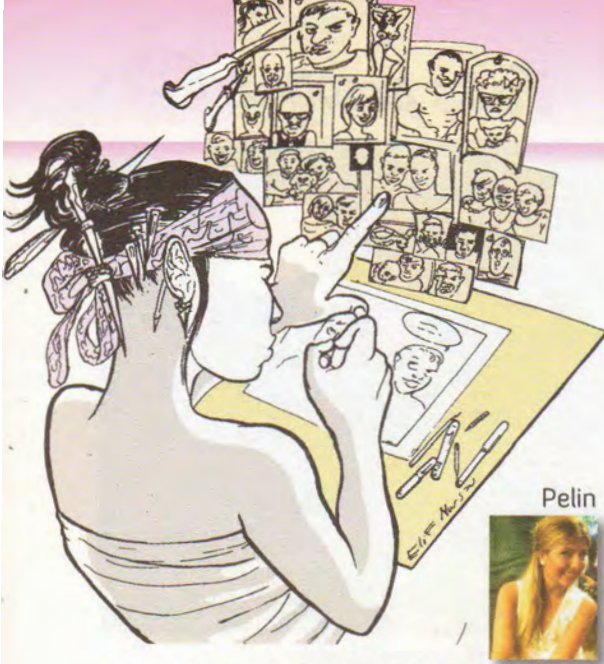
beni 'sesequlla'. Çok naif! Bi kaç kez daha zorladık baktım yapamıycak telafuzu. 'Bok de' dedim. "Oww!" dedi, "That is easy - bu kolaymış. BOK!" diye gürlüdi. "bu teşekkür etmek mi?" dedi.. "Hayır" dedim "Shit!" demek.

Yarın öbürgün Cambridge'e
yolunuz düşer de bir İngiliz kız
size, 'Bok!' derse, vala bilin ki iyi
niyetli!l. Hatta 'Fatoş'u tanıyo
musun?' diye heman sorun ona,
'tanıyorum' derse 20% indirim
yapmasını söyleyin ceza olarak!
Oh, well.. Yorgunum demiştim
ya, I am gidiyoring.
Sii ya suun!.. Görüşmek üzere!
Fatoş.

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Beste Özlüdür - Cansu Turna

Pelin

Betül
Söylemez

TAK
TUK

Ebubekir
Yılmaz

Ayşe-Saffet
Tatma

Funda
Kuntay

Orhan
Demirkıran

Ülkem Karabiber

SÜREKLİ AYNI POZU
VERMEKTEN SOL YAN
LİYUŞTU. TERLEDİ O BİÇİM
DE SES EDEMEM...
SEVDİCEĞİM, YARIMDIR
NETİCEDE...

Halil Üzgeç-
Özgür Şakar

Nimet Arkan-Sadık Çelik

Damla Obalı

Emine Kıyıcı

Biricik Telliturna

Başak
Uçman &
DenizAyşen
Tanrıku

Ümit Bay

Emine
Üstüner

Mine Acar

Nesrin

Kanamalı Ağır Bir Hasta

Şimdilerde her şey biraz değişip modernleştiği için artık genç kızlar adet dönemlerinin anlarını, başlarına gelecekleri filan önceden biliyorlar. Bizim zamanımızda (Cumhuriyet'in ilanını görmüş gibi konuştum) bu ayıp, tü-kaka şeyler sanki asla başımıza gelmeyecekmiş gibi ciddiyetle saklanır, birçok anne o döneme ait tüm ekipmanı Tutankamon'un mezarı gibi korurdu. Bir Indiana Jones olsanız o pedlere ulaşmak mümkün olmazdı. Ortaokuldayız, bir gün okul idaresi sanki illüminatî'nin örgüt evindeki bir toplantıyı açıklar gibi, öğlen 1:30'da tüm kız öğrencilerin yemekhanede olmasını istedi. Tabi bu cinsel ayırım içerikli örgütlü yapılanma aslında olayı zerre s*klemeyen erkek öğrencileri bir tür isyana itti. Tüm hocalar ağızbirliği etmiş, kimse açıklamıyor toplantının ne toplantısı olduğunu. Meğer bize kızların ayın belirli günleri kanamalarının normal olduğu, bunun nasıl bir süreç olduğu filan anlatılacakmış. Girdik hatunlar anlattı, soruları yanıtladı. Kimimiz bırak adet görmüş olmayı, menopozlu kadın gün görmüşlüğü ile onayladı; kimimiz ayılıp bayıldık, şok olduk. Toplantının sonunda da hepimizin eline birkaç tane ped tutuşturdular. Padi zaten öyle salak bir biçimde dağıttılar ki, toplantı salonuna girerken elimiz boş olduğundan sokuşturacak bir yer bulamadık. Okul formasının üzerinde beyaz gömlek, altında da ekose etek var. Beyaz gömleğin cebine koysan olmayacak, kabak gibi ortada kalacak. Etekte cep yok filan derken kimi eteğin içine soktu, uzun çorap giyenler çoraba sıkıştırdı benim gibi cesur ve modern şapşallar da düüp sınıfa gitti. Bu arada ortaokulun verdiği tüm o geri zekalılıkla erkekler bizimle dalga geçiyor, pis pis sırtıyorlar filan. Kimi malin önde gidenleri hala durumu çözmemiş ya, ne anlattılar diye yalvarıyorlar. Ben pedleri sıranın altına koydum. Kimi kızlar o kadar utanmış ki, bekareti ilk geceye saklar gibi saklıyor pedi. Benim gibi birkaç sarsak daha pedleri sıranın altına atmış. Dersin ortasında bir baktım havada bir ped uçuyor. Hoca arkasını her döndüğünde bizim sıraların altından erkekler tarafından hacılanan pedler havada uçuyor. Kanatlı ya; espri yapıyor supersonik zeka geliştiriciden fırlamış ergen dimağlar tarafından.

Genç kız ilk kanamasından sonra annesinden esaslı bir tokat yer. Bu geleneği bilenler bilirler, hala uygulanıyor mu bilmem. Zaten vücudunun en müstesna bölgesinden şarıl şarıl kan akan bünye yeterince korkup dehşete kapılmış gibi, bunu anneye ifade ettiğinde de ağzının üzerine yer tokadı. Steven Segal filmlerini çok izlemiş bazı annelerimiz, parmaklarında takılı taşlı yüzüğün kızcağzın suratında muşta etkisi yaratacağını bilerek ya da bilmeyerek, kız kardeşlerimizin dudaklarını da patlatırlar yer yer; zira adet-tendir.

Öğlen çocuğunun erkekliğe ilk adımı olarak tabir edilen sünnet eyleminin düşünlerle ve bilimum soytarınlıkla kutlandığı sevgili ülkemde, kız çocuğun kadınlığa adımının tekme ve tokatlarla kutlanmasının yorumunu size bırakıyorum. Tokadın atılma nedenleri anneler tarafından oldukça bilimsel bir şekilde anlatılacaktır sorulduğunda. Anne durumu bir doktor edasıyla şu şekilde açıklayabilir size; "efendim hastanın sürpriz kanama esnasında duyacağı ağrının şiddetini ve şokunu bastırmak adına hastanın ağzına yüzüne dalıyoruz." Kimi anneler de, yanaklar al al olsun diye yapıyormuş ki bu noktada dermokozmetik sektörünün feci şekilde gelişmiş olduğunu kendilerine bildirmeyi bir borç bilirim.

Benim bu konudaki teorim ise genç kızın anne tarafından adeta evlilik hayatına hazırlanmış olduğudur. Hayatı boyunca dayak yemesi muhtemel genç kadın, şefkat ve sorumluluk sahibi anne tarafından; sağlıklı sollu aparkatlara olsun, ağzını yüzünü kırmalara olsun, sırtının ortasına yiyeceği yumruğa olsun daha baba ocağında dayken alıştırılmaktadır. O güne kadar babadan, ağabeyden, küçük erkek kardeşten yenilmiş dayakların adresi bulmamış olma ihtimaline karşı, sevgili eşin son derece haklı ve en doğal hakkı olan darbelerine karşı pratik kazanmaktadır.

Annem bana tokat atmadı, ama çok daha beter bir duruma sebep oldu. Her halı bilmeme rağmen ilk kanamamda ben öyle bir

ağlamışım ki, aile halkı acıdı bana; nasıl iyi davranıyorlar. Derken annem geldi, "kızım birkaç gün sonra bitecek. O zaman aبلana git ablan sana yapman gereken bir şey öğretecek" dedi. Aha buyur! Lafi sokup psikolojimin *mına koymak diye ben buna derim. Lan diyorum ne anlatacak bunlar bana. Ne yapmam gerekiyor. Sağ olsun hayal gücüm de bin beygir gücünde çalışır; aklıma bin türlü şey geliyor. Kukuma bir şey yapmamız gerekecekmış filan gibi sürekli ağır odaklı şeyler düşünüyorum. Hatta o kadar korkmuşum ki kukuma böyle sıcak demir filan batıracağız gibi psikopatça şeyler düşünüp duruyorum. Lan annem anlatmadığına göre kesin çok pis acılı bir şey bu s*çtık diye gece uyuyamıyorum falan. Korkumdan da gidip "ne oğlum bu söyleyin, hayatımı kararttınız da" diyemiyorum. Uzatmayalım o gün geldi çattı, ama ben bir iki gün daha erteledim ablama gitme işini. Ve işte o kadar süre boyunca dehşetle beklediğim an geldi çattı. Ablama gittim ve ablam "banyonu yapmadan önce abdest almaya niyet et, banyo bitince üç kere ağzına üç kere burnuna su al çalkala" dedi. O an şeytan dedi; al tam otomatik tabancayı, tara bütün aileyi, o olsun! O birkaç günlük sürede çektiğim sıkıntı, o kafamda kurduğum hayallerin neden olduğu travma yüzünden bir daha iflah olmadım ben; kimsenin haberi yok. İşte bu nedenledir ki, tokat yesin yemesin sevgili ülkemde kadınlar üzerinde akademik bir çalışma yapılsa "ilk adet görme sendromu" diye bir hastalığın peyda olduğu ortaya çıkar.

Adet olmak demişken, bazı kadınlar bu olaya kanama, periyot, adet, menstruasyon yerine "kirlenmek" der. Buyurunuz buradan yakınınız! Mantık olarak Türk geleneksel yaşamında kadına biçilen rol nedir; bol bol sevişiniz, irili ufaklı çocuk doğurunuz, kıymalı makarnayı bol salçalı, ayrıntı derişik yapınız. Şimdi sevgili başbakanımızın da dediği gibi asgari üç çocuk doğurmak için ne yapmamız gerekiyor biz kadınların; yeri ve zamanı geldiğinde güzelce kanamamız. Adet görmek doğurganlık sürecinin bir parçasıdır. Zira düzenli adet gören kadın tıbbi bir sekel yoksa doğurur çatır çatır. E peki sen bu sürece alınının aklıyla başlama işine kirlenmek dersin, ben nasıl bu dünyaya çocuk getireyim... Nerede kaldı benim motivasyonum? Nasıl verimle üreyeyim ben bu moralsizlikle. Adetin bitimini de yıkanmak ya da temizlenmek diye tabir eden insanlar tanıyorum. Sanırsın hatunu katrana dökülmüş kaz tüyüne buladık...

Bu kanama meselesi her kadının kabusudur. Çoğu kadın arabesk fantazi tadında yaşar o menstruasyon dönemini. Bir kere kendisi başlamadan önce hormonlar çalar kapıyı. Müsaitseniz annemler bir hafta kadar yatıya gelecek der. E şimdi tanıı misafiri kovsan kovulmuyor, yok desen olmasor. Hormon deyip geçmeyeceksin güzel kardeşim. Adamın ebesini s*ker. Bir kere duygusal olursun... Türk filmi izlerken salya sümkük ağlayabilirsin misal. Türk filmi diyorsam da öyle "Babam ve Oğlum" sanmayın. Lan bu Münir Özkul da asla genç olmadı, şu Eray Özbal'la da dünya gözüyle bir kız kendi isteğiyle beraber olmadı diye oturur ağlarsın. Sevgilin, kocan varsa ayıyayı yemiştir bu dönemde. Dakikada on bin defa "sen beni sevmiyorsun, neden sevmiyorsun, artık beni beğenmiyor musun, yoksa ben çirkin miyim, başka kadınlara mı bakıyorsun" gibi sorularınla adamın kafasını ütülediğin yet-

mezmiş gibi elletmezsin, koklatmazsın. Adama dünyayı dar edersin. Ama en ve en ilginç canının şeker istemesidir...

Ortaokul ya da lisede tam zamanını anımsamıyorum bir gün okuldan eve dönüyorum. Öğlen dayanmışım hamburgere, kolaya harçlık suyunu çekmiş. Cebimde şifa niyetine 5 kuruş para yok. Yine kanamalı bir dönemden söz ediyoruz. Bakkalın önünden geçerken camekanda yan yana dizilmiş biskrem paketleri var. Biskrem yeni çıkmış o zaman herkes hastası. Beğenmedim diyeni çekip tenhada dövüyorlar o derece. Ben bu biskremleri görmemle sen beyin tut tükürük bezlerini uyar. Kuduz köpek gibi salya üretiyorum, belediyein ekibi geçse (allahtan San Fransisco'da Utah'ta yaşamıyoruz) direk çekip vuracaklar. O an hiç unutmuyorum aklımdan yerden taş parçasını alıp camları indirmek, biskremi alıp tabanlarım g*tüme vura vura kaçmak geçti. Aklımdan da hesap yapıyorum bir yandan kaç paket kapabilirim en kısa sürede diye. İşte o şeker, o çikolata ihtiyacını siz tahayyül edin artık...

Bu dönemin en ciddi handikaplarından birisi şişkinlikler arkadaşlar. Gregor Samsa bir sabah uyanığında kendini böcek olarak bulur ya, hah işte o hesap. Bir sabah uyanırsınız aynaya bakarsınız suratınız arı kovanının üzerine düşüp 35 arı tarafından sokulmuş gibi olmuştur. Memelere bakıyorsun, Gemma Atkinson b*k yemiş. Ayaklar desen... Hiç çekinme bugün döpiyesin altına kocanın 43 numara ayakkabısını giy. Ayakkabı giymeyip işe terlikle gittiğim çok olmuştur. Zaten o dönem insanın haleti ruhiyesi böyle kaynana dırdırından gına gelmiş işsiz ve erken boşalma problemi olan iç güveysinden hallice oluyor. Bir kere feci şekilde şiş olduğundan ne giysen rahat etmiyorsun. Şık filan da giyinemiyorsun, içinde böyle yersiz, saçma bir huzursuzluk oluyor. En pascal, en kötü tişörtü çekiyorsun üzerine. Saçları zaten toplamak mümkün

olmuyor. Bir isyankarlık, bir anarşistlik hasil oluyor o saç. Zaten kendini kötü hissediyorsun; bir de saçma salak giyinince kalıyor musun ortada maymun g*tü gibi. Herkeste oluyor mu bilmem, ama ben bu çok özel günlerinde bir de yeşeriyorum. Çizgi filmlerde kusak üzere olan karakter çizilir ya hani böyle yemyeşil, hah o benim işte! Sanki alımda "dikkat adet görüyor" diye yazıyorlar. Çaycısından komşusuna her önüne gelen "ay hasta mısın ya bir garip görünüyorsun" diyor. Vallahi bir tür koku; bir aura filan mı yayıyorum anlamadım gitti.

Şimdi efendim gelmişiz uzay çağına, Iphone 5'in hologramlı mologramı klavyelerinin tanıtımı dönüyor internette. Sen o kadar işviçreli bilim adamı, bir adet sancısına çare bulama... Bu noktada bazı kadınların arkadan "ya oğlum onun hapi var, böyle mavi çakıyor-

sun bir şeyciğin kalmıyor" dediğini duyabiliyorum ve o hemcinslerime buradan sesleniyorum, o şirin mavi hapi üleri olan kadının ağzını yüzünü dağıtacağını da biliyor muyuz şirineler? O yüzden çılgın lise bitirme partisinde "ecstasy" dağıtan torbacı gibi önüne gelene ikram etmeyelim o hapları, hayır mide kanaması geçirdim oradan biliyorum. Sıcak su torbası, ısıtılmış ütü, konu komşuya bağırarak, sevgiliye çekirmek, çikolata komasına girene kadar çikolata yemek gibi uyduruk ama işe yarar yöntemler dışında bir yöntem geliştirilemiyor mu bu dönemler için? Hani böyle bir sıvı filan içsek hayat bayram olsa... Tarçınlı diş macunu yapmaya vakit ayıran sen hoyrat bilim insanı, dikkatini çekmek için daha kaç partnerin hayatını söndürmüştük, kaç kutu şekerli gıda yememiz gerekiyor?

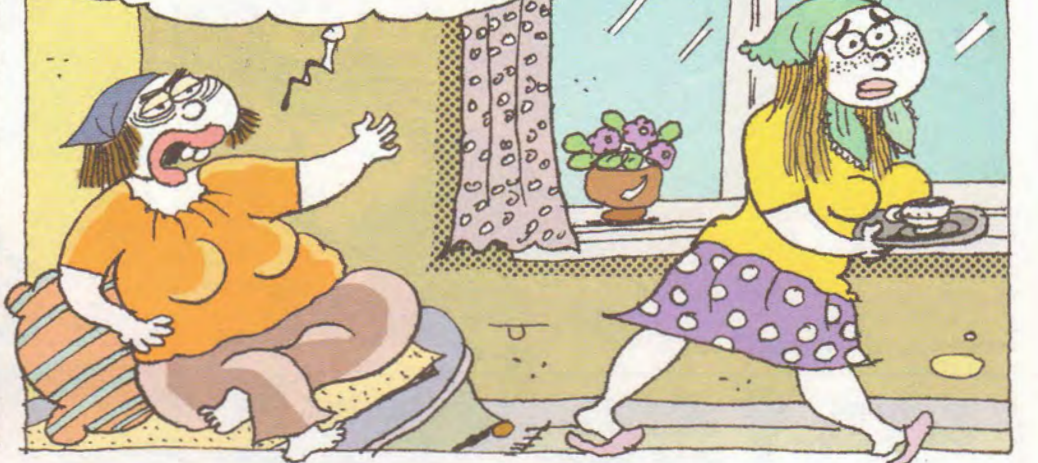
Eh bu kadar kanlı muhabbetten bahsedip çok sevgili günlük kadın pedlerinden bahsetmemesem vallahi şuracıkta taşlar beni diye düşünerek beni azami derecede irrite eden kadın pedi reklamlarına da şöyle-bir dokunuvreceğim izninizle. Şimdi bizim ailenin artık mutaassıplığından mı, bir tür anormalliğinden mi bilmem bizim evde televizyonda bir kadınla adam arasındaki mesafe 30 cm olduğu an babam her daim elinde bulundurduğu kumandayla kanalı değiştirir. Tüm aile de sanki beş dakika önce hepimiz oturmuş "güllerin aşkı" isimli filmi izlemiyormuşçasına tepkisz biçimde yeni açılan kanala adapte oluruz. Ben ilk öpüşme sahnemi üniversitede yurtta gördüm, ürkütm. Sevişmeye oynamaya hiç girmiyorum, zinhar babam mevzu bahis zindıkları kumandayı kafalarına fırlatmak suretiyle oracıkta recm eder. İşte ne zaman ki televizyonda orkid reklamı yayınlanmaya başladı, bizim evdeki sansür üst kurulu da adeta çağ atladı. Yahu öpüşmeyi kloakşmayı anladık ped reklamları niye sansürlüyorsunuz, lazım o bana! Orkid var o zaman bir tek, o yüzden genellemiyorum orkid-reklamı diyorum. Artık ben o kadar gerilmişim ki, reklamlar çıktı mı asabim bozuluyor. Her an söz konusu reklam çıkacak gibi tetikteyim ki, o an saçma salak bir işle uğraşır reklamı görmemiş gibi yapayım. Bir gün evde tadilat var. Tam işçiler salonun ortasında iken çıkmasını mı reklam. Babam o kadar sinirlendi ki, bir an fugu balığı gibi şişip patlayacak oracıkta sandım. Allahtan kendisi rtük'ün filan başında değil de; kondom, ped firmalarını iflasın eşliğine getirmiyor.

Bu anlamda orkid ve benzeri kadın pedi reklamlarının hastasıyım. Ben ve tanıdığım tüm hemcinslerim, adet dönemimizde Dr. Jackyl & Mr. Hyde oynarken; reklamlardaki tamamı incecik, selüitsiz, ortalamanın üzerinde uzun ve sevimli kız kardeşlerim kışlarına yapışan beyaz pantolon giymekte yahut beyaz mayolarla plajda voleybol oynamakta ırsarcılar. Yahu ben adet dönemimi, "cinnet geçiren kadın tüm eşi dostu gözlerini kaşıyla oymak suretiyle zorunlu göçe zorladı" suçlamasına maruz kalmamak için toplumdan izole geçirirken; bu hatunlardaki enerji, şirinlik, sosyallik nedir kardeşim! Şeytan diyor, gir tekme tokat o olsun! Hayır dışardan bakan birisi beyaz pantolon giyip duvardan atılmanın, abuk sabuk sportif aktivitelerde bulunmanın da adet döneminin ne bileyim bir sivilcelenme bir davul gibi şişme gibi özelliklerinden bir olduğunu sanacak. Kuaforün bile "a şekerim ay halin geçsin öyle yapalım biz bu boyayı, a vallahi tutmaz" diyerek saç boyamadığı, o saçın tokanın içerisine girmemek için alicengiz oyunları oynadığı o dönemde, bu reklam perilerinin tamamının saç başı yapılı filan olmuyor mu... Alacaksin üçünü beşini, ibreti alem için lise müdürü edasıyla kafatasının ortasından bir yol açacaksın. Bir de her yeni reklamda bilimsel bir çalışma, bir deney sanırsın adamlar Cern'de takılıyor. Yahu kardeşim ped bu ekleyip ekleyemeyeceğim bir kanat, bir pamuksu iç yüzey, bir sızdırmaz dış yüzey. Madam Curie bu kadar tantana yapmadı lan! Ayrıca son olarak istihram ediyorum; kadına uyarılı muamelesi yapmaktan vazgeçin. Mavi sıvı ne oğlum! İnsan gibi kibirimizi kan döksene sızdırmazlık testi için. Beni kendimden iğrendirdiniz birader...

BİZİM ORALARDA DERLER Kİ, MÜBECCEL'E GELİN OLMAK, HUYSUZ BİR KATIRA BİNMEK GİBİDİR...

YİRMİBEŞ YAŞINDA GELİN GELDİN BU EVE... O YAŞA KADAR ANAN HİÇ Bİ ŞEY ÖĞRETEMEMİŞ SANA...

HADİ BİŞEY ÖĞRENEME-MİSSİN, ÇEYİZ YAPSAYDIN BARI... İKİ KİÇİ KIRIK KANAVİÇEYLE GELDİN...

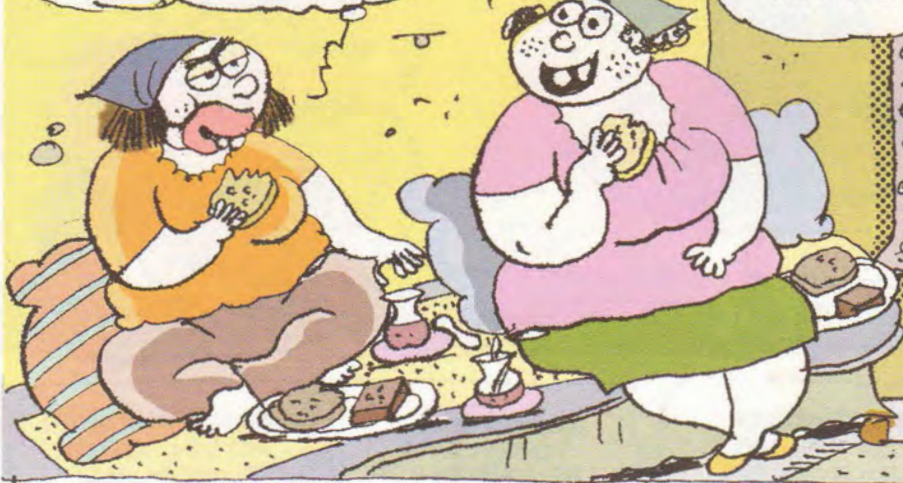
Bİ KAHVEYİ KAÇ SAATTE YAPIYOSUN BİLMEM... HEVESİM DE KALMADI İÇMEYE...

BUGÜN NAZİFELER GELECEK... ASMA BÖREĞİ YAP... Bİ KEK DE ÇİRP YANINA...

BİZİM BU GELİNİN ELİNİN TADI YOK... ŞU BÖREĞE BAK, KÜTÜK GİBİ OLMUŞ...

BEN ÇOK BEĞENDİM MÜBECCEL... MAŞALLAH GELİNİN ÇOK HAMARAT...

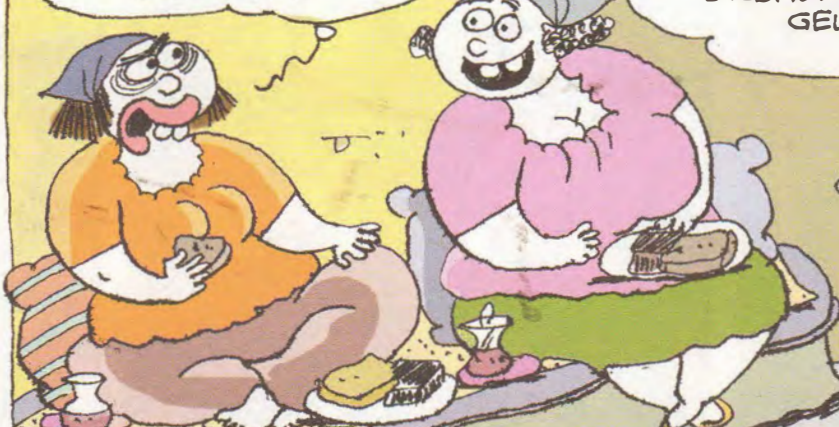

ÇOK EZİYOSUN BU KIZI MÜBECCEL... SEN DE KAYNANANDAN ÇOK ÇEKTİN... NİYE BÖYLE YAPIYOSUN...

BEN ÇEKTİM, O DA ÇEKSİN...

BOYLU POSLU DALYAN GİBİ OĞLUMU VERDİM BEN ONA...

AYOL DÜNYANIN DÜZENİ BU... Bİ TEK SENİN OĞLUN MU EVLENDİ YANİ... BAK HEPİMİZİN GELİNLERİ VAR...

GEÇEN SABAH KAHVALTIYA OTURDUK ... BU TUTTURDU NEDEN SAÇLARIM ISLAK DİLMİŞ...

CENABET OTURMAYIN SOFRAYA ... GİDİN Bİ BOY ABDESTİ ALIN...

YA ANNE BİŞEY OLMADI Kİ AKŞAM...

ÜÇ GÜNDÜR SAÇLARINI ISLAK GÖRMEDİM... GİDİN YIKANIN!..

OH H MÜBECCEL 'SİZ HAYAT NE GÜZELMİŞ... İKİ GÜNDÜR KARIŞAN GÖRÜŞEN YOK...

VALLA SENİN İÇİN TEK YOL VAR NERMIN... CİM...TRUVA MODELİ...

KALEYİ İÇTEN FETHEDİCEK-SİN...

ÖNCE KOCANI ELEGEÇİRMEN LAZIM... SÜS...PÜS,CİWE... BİLİRSİN İŞTE...

DENEMEDİM Mİ SANIYORSUN?

ELBİSEN GÜZELMİŞ...

BU GECE ERKEN YATALIM MI...

DİŞİM AĞRIYO ŞEREF!..

GİT YAT...

YA ANNE SENİN DİŞLERİN HEPSİ TAKMA!

ŞEREF SANCIM TUTTU ŞEREF!..

DONK

DONK

DONK

DONK

ALLAH ALLAH...

İNANMIYCAKSIN AMA O GECE TAM BEŞ KERE KAPİYI YUMRUKLADI... SONUNDA ACİLE GÖTÜRTTÜ KENDİNİ...

SENİN İŞİN SANDIĞIMDAN DA ZORMUŞ... KAYNANAN-DAN AYRILSANIZ... AYRI EVE ÇIKSANIZ...

O HİÇ OLMAZ İŞTE...

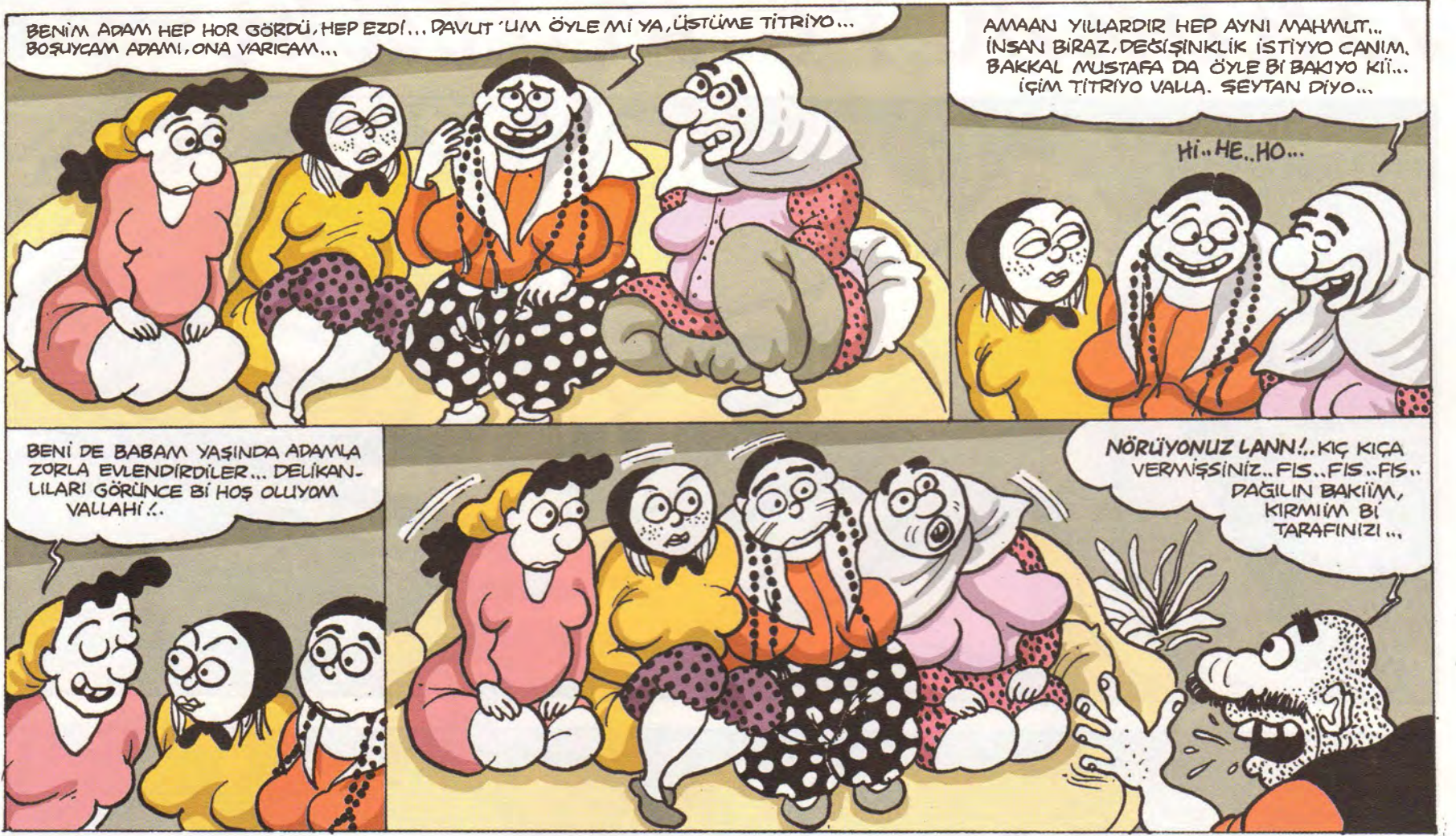

ANCAK KAYNIM EVLENİR, EVE GELİN GETİRİRSE BİZ AYRILABİLİRİZ...

BİZİM ORALARDA DERLER Kİ, MÜBECCEL 'E GELİN OLMAK HUYSUZ BİR KATIRA BİNMEK GİBİDİR...O HUYSUZ KATIRIN DA EHLİLEŞTİĞİNİ GÖRDÜM YA, BUNDAN SONRA HİÇBİR ŞEYE ŞAŞIRMAM ARTIK...

ABSÜRTLÜKLER DİYARI Görsellerle Yaşıyorum ayşe duygu yavuz

ŞAŞIRTICI BENZERLİKLER KUŞAĞI

Bu sayı için şaşırtıcı benzerliklerle olan imtihanın dozajını arttırmaya kasma yoluna gittim. Absürtlükler diyarında absürt benzerliklerin olması pek doğal; ama bazen öyle benzerlikler görüyoruz ki, gen diziliminin şahane rastlaşmaları

Cem Yılmaz'ın ona benzemesi nasıl bir genetik örtüşmeye işaretler anlamış değilim. Taner Birseller duruş itibarıyla Cem Yılmaz'ın ciddi versiyonu gibi. Yukarıda özellikle güldüğü bir görseli paylaşmak istedim. Adam, iyi de oynuyor; ama gel gelelim sürekli Cem Yılmaz'a link verdirdiğinden aklım karışıyor, adaptasyonum kayıyor yahu!

O da cover yapa yapa, orijinal şarkıyı arabeskleştire arabeskleştire beyin kaslarını alarm etkisiyle uyandırıyor. Bu iki hatun kişisi de abla kardeş gibi benzemişler. Onlara Seda Sayan ve Lerzan Mutlu da eklenebilir. İlla bir sarışınlık, illa bir aşırı beyaz dişler, bazı bazı bronzluk... Seksi ve güzel kadın görüntüsü bu mudur anlamadım gitti. Basmakalıp bu benzeşmenin okura katharsis yaşatmasını ümit ediyorum. Al Saba Tümer'i vur ötekine..

Şaşırtıcı benzerliklerin ardı arkası kesilmiyor. Bu kez de Kuşum Aydın ve Harry Potter'daki Severus arasındaki

benzerliğe dikkat çekmek istiyorum. Harry Potter'ın son filmine kazık kadar olmama karşın anne-babamla gittim. İkna kabiliyetimin tavan yapması, ebeveynlerimi gece seansına; hatta filmin üç boyutlu versiyonuna götürmeye yetti. Tabii gerçekçi düşünersek ikna

kabiliyeti zirvası bir yana, bana acıdıklarından da gelmiş olabilirler. Her neyse, filmdeki travmatik olaylardan biri Severus karakterinin çevresinde cereyan ediyordu. Tam "Ahh garibiiiiim. Canım Severus. Kaderin böylesine Yeşilçam girsin!" diyecekken annem sessizliği tek boyutlu

sesiyle bozdu: "Adama bak, aynı Kuşum Aydın'a benziyor!" Üç boyutlu gözlüklerin baş döndürücülüğü, yerini anacığının sıcak esprisine bıraktı. Siz de bunun gibi şaşırtıcı benzerlikler yakalarsanız ve üşenmeseniz yollayın, birlikte bakıp şaşıralım.

<http://absurtluklerdiyari.blogspot.com/>

insana "höhh!" dedirtiyor. Şu aralar herkesin dilinde "Bir Zamanlar Anadolu'da" var. En son bu filmde karşımıza çıkan Taner Birseller'in hat safhada Cem Yılmaz'a benzemesi ya da

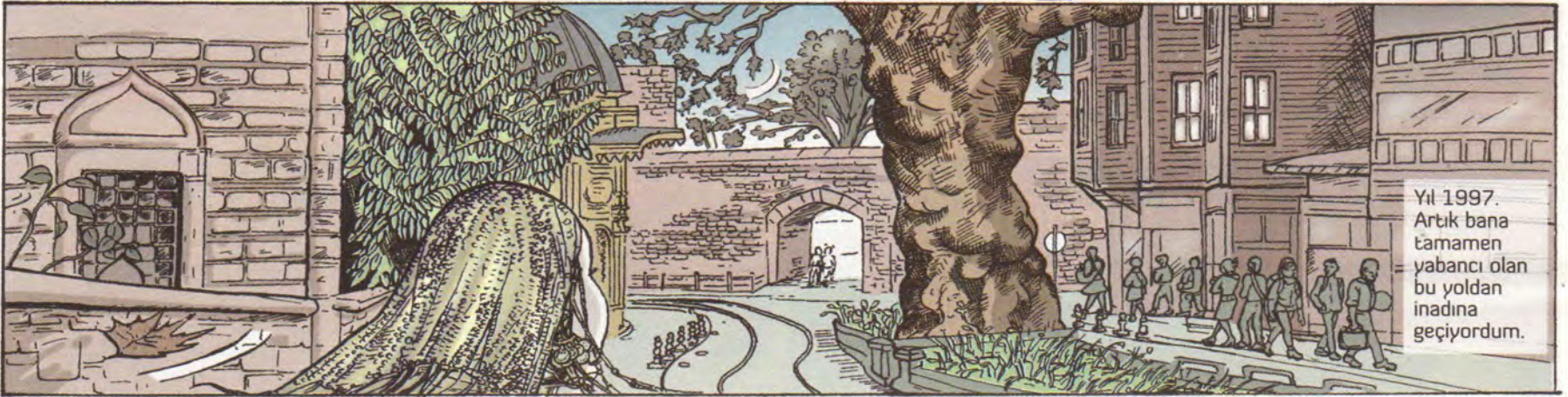
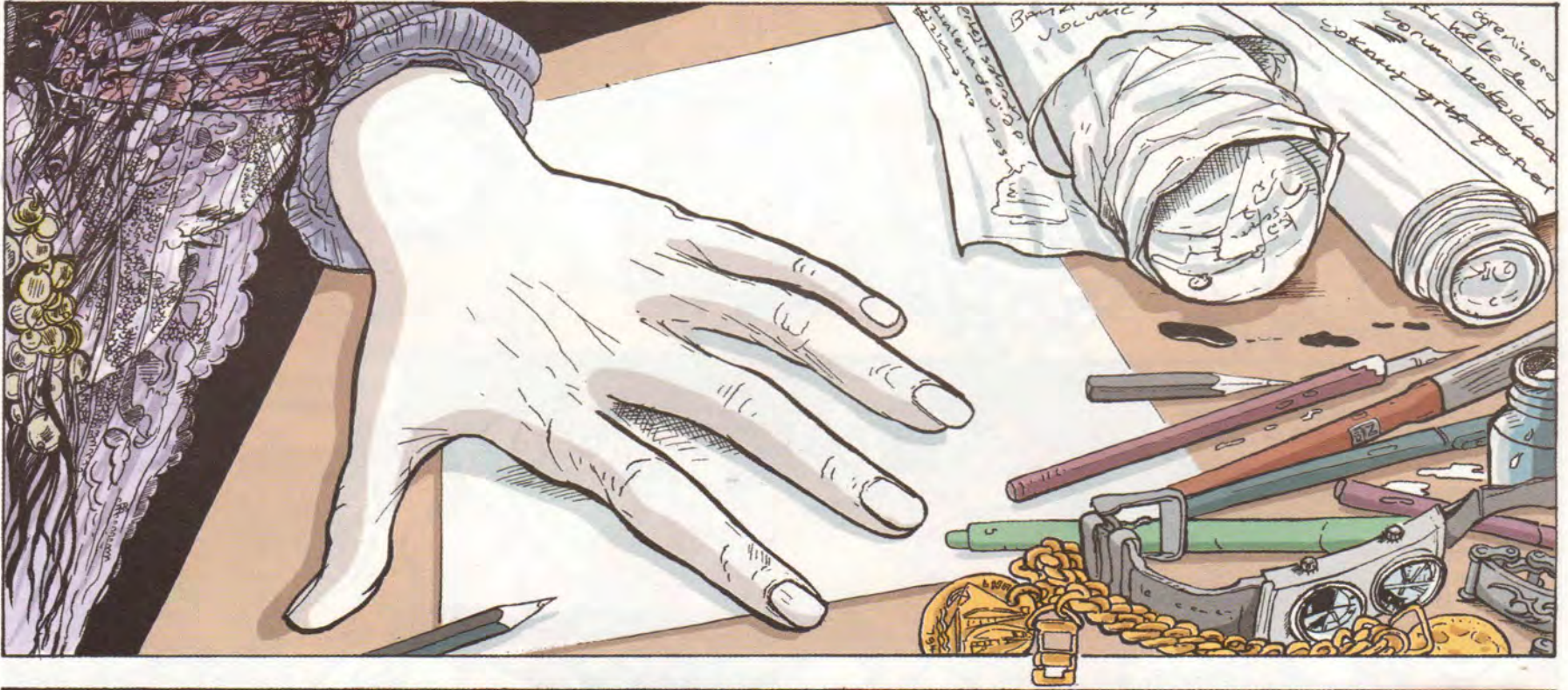

Semiha Yankı diyince artık marş hâline gelen "Seninle Bir Dakika" umutlandırmıyor, bayılıyor, üzüyor. Yaratıcılık hanesinde kocaman bir ekşiye işaret çıkıyor. Bir de Zeynep Dizdar var.

Babam ve Ustam

elifnursad@gmail.com

Elif
Nursad

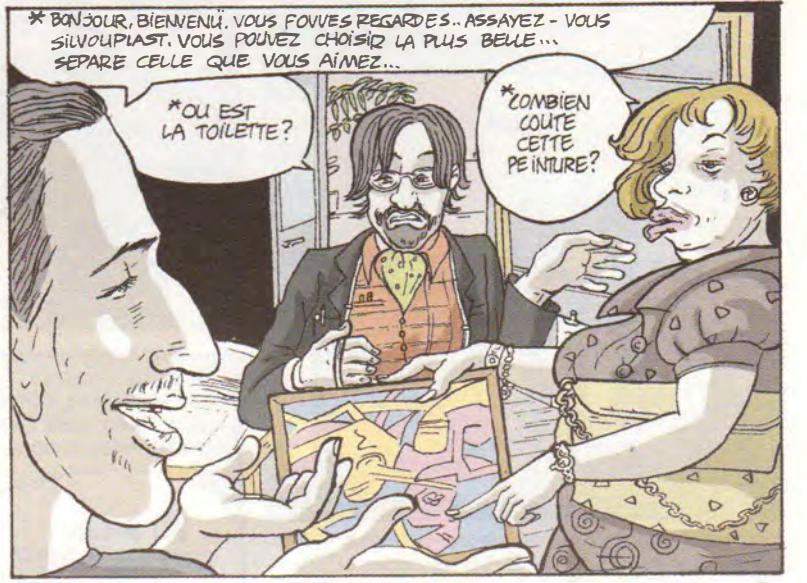

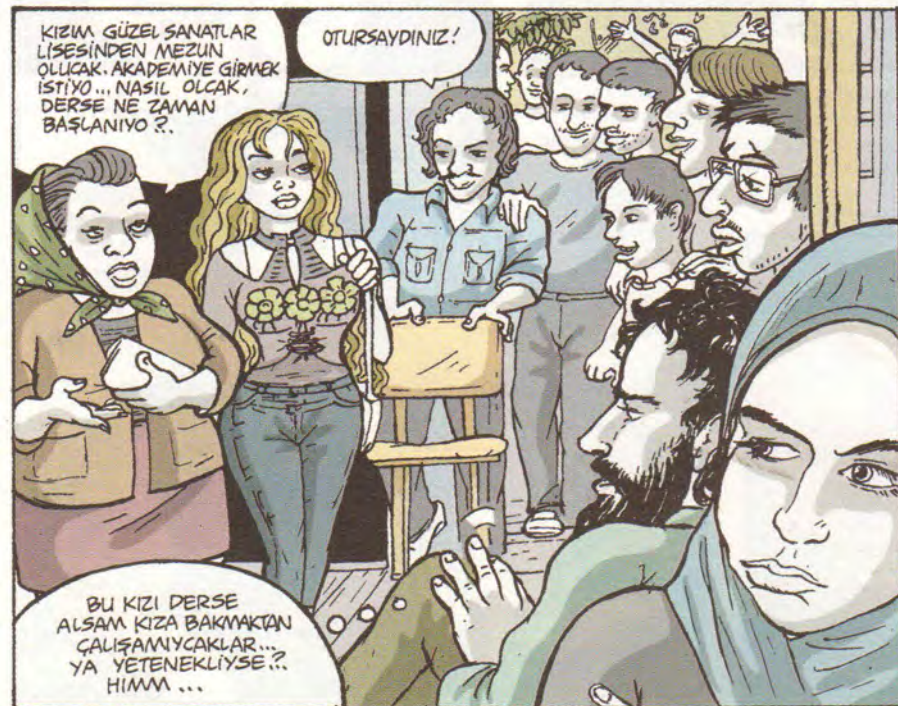
* HET HAT HUT - Hollandalılar'ın cimriliği.

Resim pezevengimiz Yüksel Abi Fransızcasını ilerletmişti; artık o da ceylan değil, antilop avlayabiliyordu. İngilizce bilse de hiçbir zaman konuşmayan, küstah Fransızlar onun en iyi avıydı.

Yeni yeni öğrenciler geliyordu. Yetişenler akademide, yurtdışında yükseliyordu. Ben de artık genç bir kız olmuştum. Babamın öğrencileriyle artık eskisi kadar samimi olamıyordum. Hep beraber akademiye hazırlanıyorduk. Nefes almadan çalışıyorduk. Aralarındaki tek kız bendim ve hep öyle kalmak istiyordum.

Galerimize komşu olarak Tumata müzik grubu taşınmıştı. Müzikle tedavi yapıyorlardı. Sık sık Tumata grubunun müzik ustası Oktay Bulgu'yla babamın saz-rebap faslını dinlerdik. Tumata grubuyla bu yakınlaşmanın ardından, ikinci bir sünnet vakası yaşayacaktık ileride... Sanki burada enerji bir araya toplanmıştı.

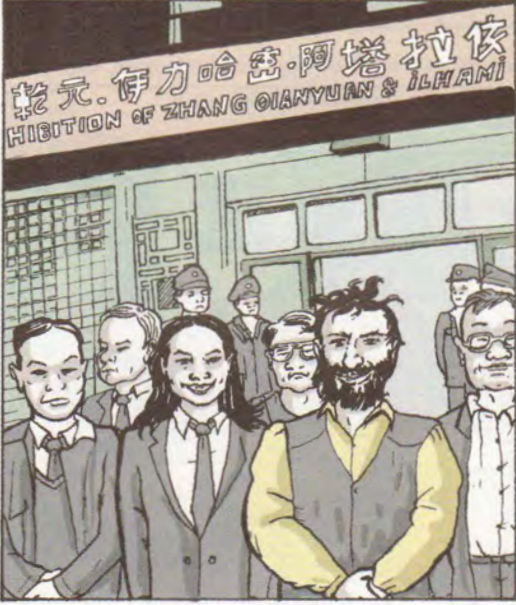

*-MERHABA, HOŞGELDİNİZ. BAKABİLİRSİNİZ. OTURUN LÜTFEN, EN GÜZELİNİ SEÇEBİLİRSİNİZ. BEĞENDİKLERİNİZİ AYIRIN.
-TUVALET NEREDE?
-BU RESİM NE KADAR?

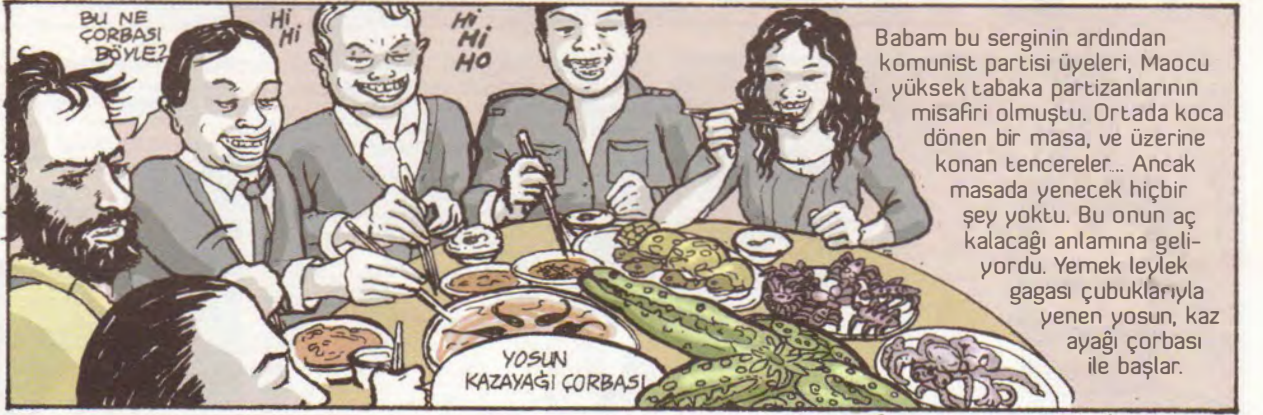
Nasıl bir enerjiyse hiç eksik olmayan; balcı, zeytinci, pekmezci, çorapçı, babamdaki ayar-sızlığı fark etmişler olsa gerek... İsrarlı bir şekilde günde bir kaç kez gelip gidiyorlardı. Babam da kendisini -mesela annem gibi- engelleyecek kimse olmayınca masa altlarını doldururdu pekmez bidonlarıyla. Sadece satıcılar değil, komşumuz Zeynep Sultan Camisi'nin imamı bile ek iş olarak babama kayınçosunun ballarını, cami avlusundaki kara yemışten cevize kadar kilo kilo satıyordu.

Evet, babam sömürölmeye müsait biriydi. Bu hiç bitmeyen manevi bir zenginlikti, ama dışarıdan öyle görünmüyordu. Ve birden hayatımıza giren Çinli ressam Qianyuan Zhang, bunu en iyi fark edecek kişiydi. O Hirofimi'ye benzemiyordu. Bir kere babam onu da sünnet ettirmek istemişti. Ama tutmamıştı bu sefer. Onun için şeytanın bacağıydı diyebiliriz.

Qianyuan bizimle beraber bir yaz boyunca resim çalıştı. Beraber sergi açtık. Sonra babamı Çin'e götürdü. Babamla Qianyuan Çin'in Susa şehrinde Ahnvi Müzesi'nde sergi açtılar.

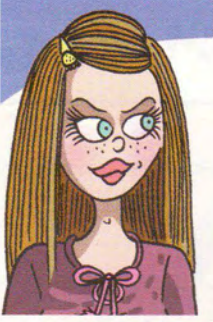
Babam bu serginin ardından komünist partisi üyeleri, Maocu yüksek tabaka partizanlarının misafiri olmuştu. Ortada koca dönen bir masa, ve üzerine konan tencereler... Ancak masada yenecek hiçbir şey yoktu. Bu onun aç kalacağı anlamına geliyordu. Yemek leylek gagası çubuklarıyla yenen yosun, kaz ayağı çorbası ile başlar.

Velhasıl babam Çin gezisinde aç kalmıştı. Bir ara yoğurt yemeği denedi, Türkler yoğurt yiyor diye, süt ürünleri yemiyorlardı. Gelen yoğurdun içinde de kan vardı. Çareyi kaynar su içip soya fasulyesinden yapılmış ekmek yemekte buldu. 20 kilo vermiş, para da tüketmişti. Aklında kalar tek şey Çinliler'e tavuk bacağı ihraç etmekte. Onu da yıllar sonra yaptılar...

Sürecek...

İPEK YASALARI

- İnternet çok yavaşsa, beklediğim sayfa bir türlü açılmıyorsa, kapatmaya yeltendiğim an sayfa açılır. Sanki hisseder.
- İlacım bitmiş ve alerjim kudurmuşsa, günlerden pazardır.
- Sevdığım kediler hovarda çıkar. (Çirçir bu satırları okuyorsan, dön!! Seni affettik)
- Sokaktaki hayvan günlerce aç ve susuz otursa, kimse dönüp bakmaz oralı olmaz. Ben onu beslemeye başladığıysam, milletin şikayet damarı kabarıp.
- Çizişine hasta olduğum kalem, karaborsaya düşer, zor bulunur.
- Hayvan sevgisinin konuşulduğu bir toplulukta, mutlaka ve mutlaka, yahu insanlar da aç, onlara yardım et diyen bir kıl'a rastlarım.
- Şarjım hep sokağa çıkarken biter.
- Çok güzel çıktığım fotoğraflar hep planlanmadan çekilmiş olanlardır. Ben güzel çıkarım amma ve lakin arka fonda kesin klasımı sarsacak bir obje vardır. (bkz. çamaşır ipindeki don)
- Şemsiye almazsam sel olur, rüzgarlık giymezsem yel eser.
- Orası sıcak olur yeeaa ince giyineyim, lahana gibi olmayayım dediğim orası (ev, kafe vs..) kesin buza keser.
- Her sonbahar, 3 kelin peruk ihtiyacını karşılayacak miktarda saçım dökülür.
- Yeni postacımız gelen postalarımızı komşunun duvarındaki çiviye sıkıştırır. Daha doğrusu sıkıştırılmaz. Postamız da sıkışmadığı yerden uçar bu sebeple evin önündeki kaldırım üzerinde sık sık bize gelen zarflar bulurum. (Postacı!! Sana sesleniyorum, sen 3 adım az yürüyeceksin diye benim aşk mektuplarım kaldırımlara düşüyor!!)

Milletin Yasaları

BENİ ÇELİK YASALARI

- Bir mağazaya girip beğendiğim kıyafeti ne zaman büyük miktar para yatırarak satın alsam, kesin o kıyafet ertesi hafta ya %40 ya da %60 indirimle girer. :(
- Misafirlikte ikram faslı geldiğinde gözlerim parlar. Ama ne kadar çok yemek istesem de herşeyi silip süpürdüm demesinler diye tabakta kalan son birkaç parçayı içim gide gide bırakmak zorunda hissederim.
- Ne zaman çok yorgun ya da ellerim dolu vaziyette dolmuşa binsem yer bulamam, ayakta kalırım.
- Günlerce tv izlemem. Bir gün aklım eser açayım bakayım bir derim ve en sevdiğim türde iki program aynı anda farklı kanallarda olur ve ben bir ona bir buna zaplamaktan hiçbirini tam anlamıyla izleyemem.

KEREM ÇİKOĞLU YASALARI

- Ne zaman iş yerinde yemek yesem aynı yemeği akşam evde de yapılmış bulurum.
- Beyazıt tarafına gideceğim zaman Bakırköy otobüsü gelir beklerim.

Bakırköye gideceğim zamanda ilk önce Beyazıt otobüsü gelir gene beklerim.

- İş yerinde saatlerce iş gelmez geldiği zamanda üst üstüne gelir
- Tatildeyken mutlaka son gün hava bulutlu yada yağışlı olur son günüm berbat olur.
- Anneme haber vermediğim her akşam yemeğinde sevmediğim yemek olur.
- Tualete ne zaman girmeye niyetlensem ev iş farketmez mutlaka benden önce davranırlar ve beklemek zorunda kalırım.
- Ne zaman bir kıza beraber olsam başkaları da ortaya çıkar ama kimse yokken kimse bakmaz :P
- İnternette ne zaman dizi izlesem mutlaka bir sorun çıkar ve sayfayı yenilemek zorunda kalırım.
- Canım sıkılıp birilerini arasam % 100 kimseye ulaşamam.
- Birileri ile buluşmak istediğim zaman mutlaka geçiştirirler ama ne zaman benim işim olsa görüşmek isterler.

MİNE ACAR YASALARI

Merhaba benim yasalarım da şunlar sinir bozucular evet farkındayım...

- Bir yere davetli olmadığım zamanlar saçım mükemmel olur ama bir yere davetli olduğum zaman o saçımı asla güzel yapamam bu bir gerçek.
- Rimelim en olmadık zamanda kaybolur.
- Ne zaman bakkala gitssem sevdiğim çocuk oradadır. Beni mi gözlüyor arkadaş bilemem.
- Bir arkadaşımı beklerken bana yalan söylemesi hep çok az kalmıştır gelmesine zaten ama yarım saatte zor gelir.
- Çips yerken mutlaka telefonum çalar veya msj gelir bütün çipslerimi ablam yer.
- Ne zaman televizyon izlemek istese canım asla izleyemem çünkü benden önce kurulmuştur herkes o televizyonun başına.
- Dışarı çıkacağım zaman giyeceğim kıyafet kirlide olur yıkanmasına ve kurumasına zamanım yoktur.
- Bütün gün ders çalışırım 5 dk bilgisayara otururum annem bütün gün odama girmezken tam bilgisayarı açtığımda girer ve beni bilgisayarımınla beraber görür ve agzından şu laflar dökülür "Sinirimi bozma benim kapat artık şu bilgisayarı onunla mı geldin dünyaya ders çalış ben kazanmicam üniversiteyi ben mi gircem sına-va kalk çabuk" ama asla o bilgisayar kapanmaz :D İyi günler :)

FATİH DAĞDELEN YASALARI

- Sayılarımla, Bir erkek olarak benim de yasalarım var, yayınlanır mı yayınlanmaz mı bilmem ama yinede içimden gelen inanılmaz ses yaz dedi. Ya şimdi ya hiç tarzi bi ses.
- Sadece markete gideceğim deyip inşaat amelesi gibi çıkarım evden ve sevdiğim kız oradadır.
- "Bu yıl adam gibi dersi dinleyip not alacağım" derim her yıl okul açılışında ve yalnızca bir hafta sürer bu.
- Kız arkadaşım evdeyse sifonu çekerim ve akan suyla aynı anda işerim. İşerken ki şırr sesi çok ayıp gelir bana.
- Ne zaman heyecanlar içinde bir mesaj beklesem, sağolsun iletişim şirketim kursağıma ot tikiyor.

AYŞEN TANRIKULU YASALARI

- Okula giderken hergün müfettiş gelecek diye yanıma bütün evrakları alırım, müfettiş gelmez, bir gün almam, o gün müfettiş gelir.
- Çekirdek yerken, ağzıma acı çekirdek gelir, onun tadını alsın diye başka bir çekirdek yerim, o da acı çıkar.
- Şam fıstığı yerken, kabuğu açılmamış fıstığı ne yapar eder kırarım, içi boş çıkar.
- Hep uzun boylulara aşık olurum, ama o beni beğenmez, benden kısalar peşimi bırakmaz.

Aşı; Bulaşıcı hastalığa yol açan mikroplar öldürülerek ya da zayıflatılarak hazırlanır...

Uygulanan kişi o hastalığa karşı bağışıklık kazanmış olur. Aşı olma-ya doğduktan hemen sonra başlanır...

AŞI TAKVİMİ:
BCG (Tüberküloz, Menenjit)

DBT (Difteri, Boğmaca, Tetanoz)
OPA (Oral çocuk felci)

KKK (Kızamık, Kızamıkçık, Kabakulak)
Bazılarının ilkokulda tekrarı yapılır. Böylelikle aşı yapılan hastalığa direncimiz pekiştirilir...

Td (erişkin tipi Tetanoz, Difteri)
artık o hastalığa yakalansak bile hafif bir şekilde atlatabiliriz...

AAA (Aşk Acısı Aşısı)
genellikle 11-12 yaşında yapılmalıdır...

HKA (Hayal Kırıklığı Aşısı)
Özellikle üniversiteler arasında salgın halinde olan bu hastalık için aşı, yerleştirme sonuçlarıyla uygulanır ve üniversiteli, ömür boyu hayal kurmayı bırakır...

İUTTA (İhanete Uğrama Travması Aşısı)
evlenirken yapılır. Bu illete yakalanmış bir arkadaşınızın, hastalığı atlattığı için günleri, geceleri boyu ona destek olmanız sırasında size uyguladığı bir aşıdır.

Sayesinde direnci kazanıp, hastalığa yakalansanız bile, bir iki debelenmeyle atlatabilirsiniz...

GBA (Gaddar Baba Aşısı)

HAA (Horoz Abi Aşısı)

BBA (Boktan Sevgili Aşısı)

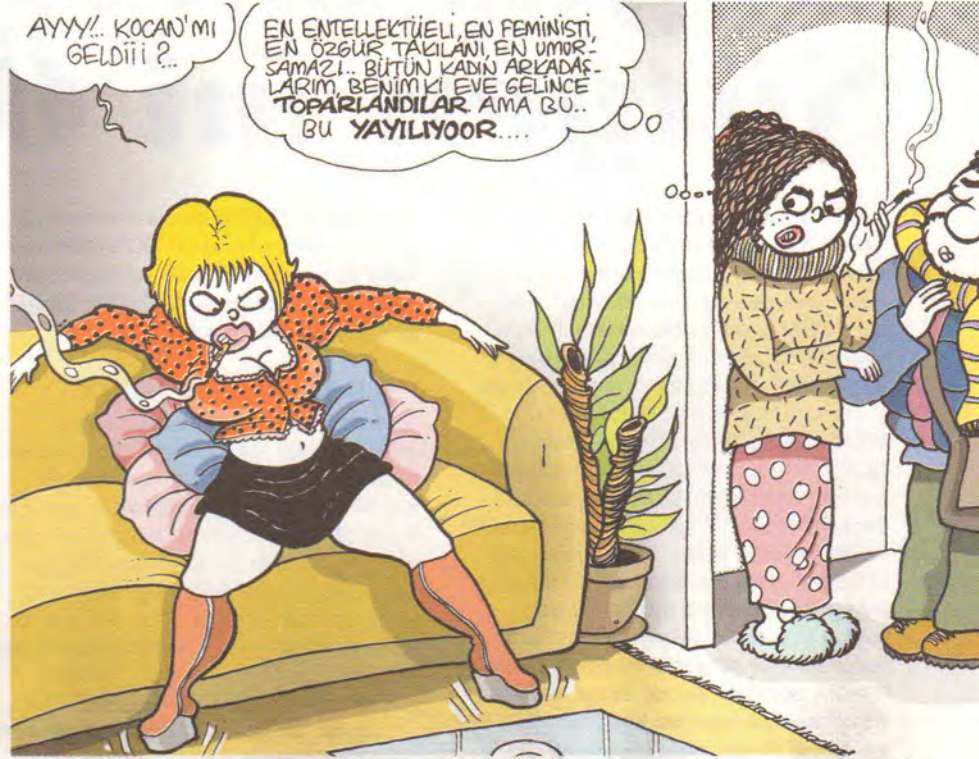
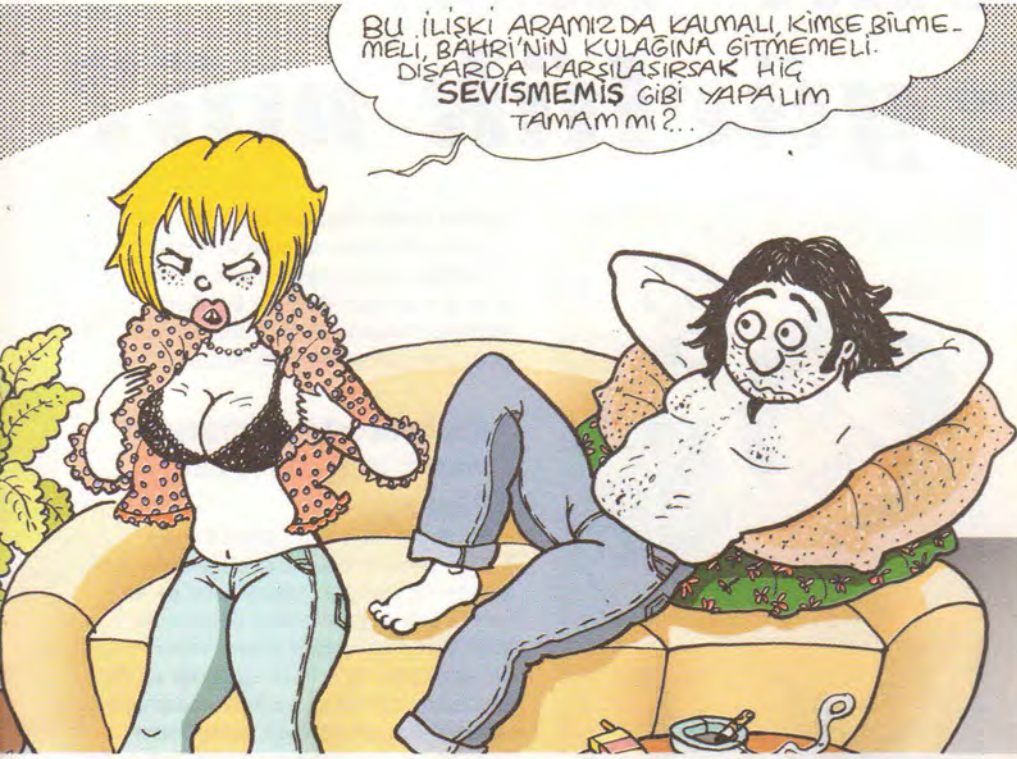

KKA (Kuduz Koca Aşısı)
aşısız kocalardan elde edilir

En iyisi...bu tür mikroplara karşı doğal yollardan aktif, fikir, irade, karate, boyutucu spray ve çelik kepi gücümüzü arttırmak ve bizi hasta edecek kişi, durum ve ortamlardan uzak durmaktır.

Sağlıkla kalın, Sağlamlık kalın...

TBMM ve 2'nin 1'inin izinde...

"Bütün bildiklerini taşınabilir belleğe kopyala, emin bir yere koy. Hard disk formatla, farklı bir sürüm yükle" demiştim kendi kendime meclise ilk adım attığım gün. Ne doğru tespitmiş.

Mecliste süreçler çok farklı akıyor sevgili Bayan Yarı okurları. Öyle karmaşık bir matematiği var ki, ancak 1 yasama döneminde hakim ola-bilirim gibi geliyor.

Yeni vekiller mini mini birler gibi. Çalışkan ikiler ha bire önerge veriyor. Tembel üçler pek ortada görünmüyor. Misafir dörtler, 4 yılı kolluyor olmalı. Kapı dışarı beşler bahçede sigarada. Kalanların kim olduğunu sizin hayal gücünüze bırakıyorum: Altınımızı çalan altılar, yemeğimizi yiyan yediler, sek-seğimizi silen sekizler. Ha bi de Fahri doktor olan dokuzlar var. Onlar mı? Onlar odaya konanlar. Hiç gitmeyenler...

Meclisin Matematiği...

Öğrenecek o kadar çok şey var ki! Önce yoklama. Parmak iziyle katılmak için 3 dakika süre var. 180 sn'den geri sayım başladığında hangisi

işaret parmağı, hangisi orta, hangisi serçe, insan bildiğini unutuyor. 3 dakika içerisinde, pek net görünmeyen ekrana şifre gir, parmak seç, bastır, olmadı, bi daha, yine olmadı,

başka parmak seç... O ne "işlem süreniz dolmuştur" Eee yok mu sayılıcam? Neyse ki eski metotlar var. Pembe yoklama kağıtları dolaşıyor. Zaten yoklamaya katılıp katılmamak da meclis matematiğine dahil. Bu konuya hiç girmeyelim, pek karmaşık.

Öyle ha deyince konuşma yok. Ya önceden bildirilecek, ya da yine şifre- parmak izi metoduyla söz istenecek. Sıra ya gelecek ya gelmeyecek. Yerinden bağırarak da ciğer istiyor.

Gelelim süreler... 1 dakika, 5 dakika, 10 dakika, 20 dakika gibi konuşma hakları var. Biraz karışık. Benim gibi televizyon haberciliği yapmış birine "20 dakika konuş" deseler, "o kadar ne konuşayım?" derim. 20 dakikalık haber bültenine tam 15 haber girer, bilemedin en ağıdalisından 10 tane girsin, 20 dakika konuşmayı -eğer konuşan parti lideri değil ise- dinleyen de çok az zaten. Eğer insan 5 dakikada dardını anlatamıyorsa, 20 dakikada boğulur gider. Zaten öyle de oluyor. 20 dakikada mikrofonun sesi kesilince konuşan boğulmuş gibi oluyor.

Bir de laf atmalarla başlayan arbede var ki, bunları 10 dakikalık aralar takip ediyor. Meclis idare amirlerinin araştırma önergelerini uzun uzun okuması ise çok zaman alıyor. Monoton bir ses tonu, görsellik yok, herkes sohbetle, tabletler önlerde, telefonlar gırla... Halbuki yazılı verseler olur.

Meclis salonunda su içmek yasak. Şişemi masada gören kavas aceleyle gelip ikaz etti. Yani boğazınıza bir şey kaçsa, kavası çağırana, o da size su bulup getirene kadar iş isten geçer. Sebebini sordum, "mil-letvekilleri suyu birbirlerine atmasınlar diye heralde" dedi biri. "Yok artık!" demişim, ama gözümün önüne de seneler öncesinin o ünlü kürsüden su fırlatma sahnesi geldi.

TBMM'nin kuralı kaidesini tam özümseyene kadar, bari bildiğim işi yapıp araziye çıkayım dedim. Vatandaşın durumu nedir? Hayatından memnun 2 kişiden 1'inin izini süreyim.

Şu "Bayanlar" İyi de "Kadınlar" Başa Bela!

Kendimi önce Kürecik'te buldum. Nükleer kalkan konusu... Giderken birileri "yok yahu, Kürecikliler bu işe karşı değil, vatani savunmak adına diyorlar" diye kulağıma fısıldamıştı. Pek aklıma yatmadı. Haklıymışım da! Ellerinde dövizleriyle tam 3,5 km. tırmandılar, aynı yolu indiler. Kimler mi? Kürecikli nineler, dedeler... Özellikle de kadınlar kucaklarında, sırtlarında çocuklarıyla. Sonra şöyle bir deyim öğrendim: "Malatya kayısısiyla ünlüdür. Kürecik ise devrimciyle". Devrimcileri gördüm ama 2'nin 1'ini göremedim.

Oradan Tortum, Bağbaşı'na geçtim. Yine kadınlar bela olmuş jandarmanın, polisin başına. "Köyümüzü toprağımızı, suyumuzu, doğamızı koruyalım" diye... Vaayyy demek öyle, bir dayak, bir kötek. Köyün yüzde 90'ı sanık. Gelsin "işe engel olmak"tan tazminatlar. Yetmez ama hergün 15 km öteye karakola geleceksin, imzaya! Öyle ya, 80'lik nineler kaçabilir. Bir de Leyla var 17'lik; "suça sürüklenen çocuk". Hakim ona ibretlik ceza vermiş: "Hiçbir HES eylemine katılanla görüşmeme cezası". Yani babaannesi, amcası, aynı evde yaşadıkları. Eh hakim bey, bari biraz yaratıcı olup "HES'lerin Türkiye ekonomisine katkısı hakkında bir kompozisyon yaz" diye ceza verseydin de bir

anlamı olsaydı! Tortum'da da 2'nin 1'ini bulamayıp döndüm. Pardon, bir tane vardı, o da istifa etti.

Doğudan batıya, 2'nin 1'inin izini sürerken elde dosyalar birikmeye başladı. Neyi tutsam elimde kaldı. Yurttan insan hakkı ihlalleri, kayıplar, faili meçhuller, yaşam hakkı ihlalleri, Erzurum'da, Artvin'de, Antalya'da daha birçok yerde HES mağdurları, Kürecik'te kalkan mağdurları, Kaz Dağları'nda altın madeni mağdurları, İstanbul'da kentsel dönüşüm, kentsel yenileme mağdurları, soylulaştırma

garabeti, Kırıkkale'de ve daha birçok ilde cezaevi koşulları, gardiyanların özlük hakları...

Affedersiniz Ayı!

Kırıkkale F tipi cezaevine gittiğimi duyan HAYTAP (Hayvan Hakları Federasyonu) benden Kırıkkale'deki bir hayvanat bahçesinde iddia edilen kötü koşullara bakmamı rica etti. Söylenene göre hayvanların durumu kötüydü, bir de felçli ayı vardı içeride.

Keskin'de bir piknik alanıydı hayvanat bahçesi denen. Zaten dış görünüşten durum belliydi. Kapıdan girişte birkaç vatandaş mangal yapıyordu. Geldiğimizi görünce içeriye haber verdiler. İçeriden "girmek yasak" mesajı gelmiş. "Kardeşim ne var içeride?" dedim. "Valla hanfendi, bir deve var, bir de affedersiniz ayı var" dedi. "Affetmeyiz kardeşim, piknik alanında ayının ne işi var" diyecektim ama yetkili yok. "Ben girerim milletvekiliyim" dedim. Epay bir uğraştan sonra gelen veteriner "Giremezsiniz ayıyı uyutuyoruz, girerseniz gürültü olur, uyanır" dedi. Girerdin girmezdin, girdik...

Yazları "Aaa bak çocuğum deve, bu da neymiş ayı, ayy ayyy tavuskuşları da mı varmış..." diye mangala meze edilen hayvanların, piknik mevsimi bitince iskeletleri çıkmış görüntüleri. Güzelim av köpekleri kuru ekmek kemiriyor.

Ayıya Bursa'daki ayı rehabilitasyon merkezi sahip çıktı. Gerisine de biz sahip çıkacağız. Eeee onca dosya arasında, tabii dostlara da yer olacak...

Göğüs mü Meme mi? Sütyen mi Özgürlük mü?

60'lı yılların sonlarına geliniyordu. Amerika'da çiçek çocuklar yeni yeni sürgün vermeye başlamışlardı dallarından. Yanlardan da yeni feminist hareketler tomurcuklanıyordu. Dünya, sütyenlerini ellerine almış ateşe veren genç kadınlarla da işte o zaman tanıştı.

1968 Amerika Güzelinin (Miss America) seçildiği gündü. Üstelik güzelin boy boy afişleri pekçok sokağa asılmış, erkekler bu güzelliği onamaya davet edilmişti. 7 Eylül 1968 günü 100 kadar feminist kadın, "özgürlüğün çöp tenekesi" adını verdikleri bir çöp tenekesine yüksek topuklu ayakkabılarını, takma kirpikleri, makyaj malzemelerini, korselerini ve sütyenlerini doldurdular ve meraklı gözlerin önünde ateşe verdiler. Böylece erkek egemen kültürün kendilerine biçtiği modeli reddediyorlardı. Daha sonradan pekçok yerde tekrarlanan sütyen yakma eylemlerinin bir medya miti olduğu, aslında hiç sütyen yakılmadığı ve bu söylentileri medyanın çıkarıp yaydığı iddia edildi. Ancak o gün orada olan pekçok kişinin anlattıkları, olayın gerçek olduğunu aktarıyordu.

"Sütyen yakma eylemi" adıyla tarihe geçen bu olay, Amerika'da büyük bir kamuoyu oluşturdu. Sütyen denen iç giysisini yakından sadece eşlerinin üzerinde görebilmiş olan muhafazakar adamlar, sütyenlerini Amerika bayrağını saklar gibi özenle saklayan narin hanımefendiler şaşkınlıkla izliyordu onları. Televizyonlar ve gazeteler sütyen yakma eyleminden bahsediyordu. Sütyen denen iç giysisinin varoluşu da sorgulanmaya başlanmıştı böylelikle. Oysa kız çocukları analarının karnından sütyenle doğmuyordu...

70'li yıllar zaten kapının ardında bekliyordu. 70'lere gelindiğinde Amerika başta olmak üzere, dünyanın pekçok farklı ülkesinde kadınlar sütyen takmamaya başladı. Sütyensiz gezmek, özellikle de asi genç kadınlar arasında bir akıma, bir

modaya dönüşmüştü. Yaz — kış ayırmadan, kazakların ya da t-shirt'lerin içine giyilmeyen sütyenler bu sefer bir başka krize yol açtı; meme ucu krizine. Meme ucu da kadını metalaştırmak için kullanılabilir miydi? Böylece 60'larda sütyen yakan feministler, bu sefer meme ucuna gözünü dikmiş adamları aldılar mercek altına. Zira sütyen takmayan kadınlar "hafif kadın" olarak değerlendiriliyor ve erkekler kolay lokma olarak gözükmüyordu. Feministler şimdi de sütyeni savunuyordu. 70'lerin ortalarından itibaren, meme ucu meselesi yüzünden pekçok kadın, eski dost sütyene dönüş yaptı. Üstelik 70'li yıllarda sütyen üreticileri kukkalarını doldurdular. Zira pekçok farklı isteğe hitap eden sütyenler seri halde üretilmeye başlandı. Amerika ve de İngiltere'de sütyen üreticiliği çok önemli bir endüstri haline aldı. Böylece özellikle 40'li ve 50'li yıllara damgasını vuran "füze başlıklı sütyenler" tarih sahnesinden silindi.

Yıllar geçtikçe sütyen yakan kadınlar mite, şehir efsanesine dönüştü. Sütyensizlik unutuldu. Sütyensiz gezenler sadece bazı aktrislerdi. Bazıları

yakalanıyor, bazıları da yakalanıyormuş gibi yapıyordu. Ancak 2000'li yıllarda, daha da doğrusu 2010'ların başlarında kadınların hayatına yeni nesil bir sütyen giriş yaptı; "meme uçlu sütyen".

0.9 Meme Ucu Olan?

Meme uçlu sütyenin asıl varoluş amacı, bir tür "photoshop" etkisi yaratmaktır. Böylece kadınlar hem sütyen askılarını ortaya koyarak sütyen takacak kadar ahlaklı olduklarını, hem de bir yandan göğüslerinin sahte dikliğini ortaya koyabileceklerdir. Aslında bu sütyenler 90'lardan beri satışta. Bazı modellerse 70'lerden beri. Ancak son modellerin asıl özelliği meme uçlarının son derece yukarılarda bir yerde olması...

Sütyen üreticileri, meme uçlu sütyenin geleceğin sütyeni olduğunu iddia ediyor. Üstelik meme uçlu sütyen, her türlü abzürt yeniliği büyük bir huşu ile karşılayan Uzak Doğu ülkelerinde bir fenomene dönüşmüş bile.

Çin televizyonlarında pekçok çıtı pıtı genç kadın sunucunun bu sütyenlerle ekran karşısına geçtiği tespit edilmiş, internet sitelerinde paylaşılıyor. Lakin tayt meselesinde olduğu gibi, kadınlar önce "ben giymem o saçma şeyi" diyecek, ardından da kapış kapış alacak mı belli değil. Bu sorunun cevabı, gene bir neslin "ahlak" ayarları ile oynayacak ve gene bir nesil, meme adlı organın ahlak üzerindeki etkisini tartışacak. Zira memeleri sütyene sokan asıl sebep yaratılan ahlak olgusu idi. Oysa dünya üzerinde memelerin özgürce yaşadığı yerler de var.

Nudizm — Çıplaklık — Meme Ucu

Amerika kıtası keşfedildikten sonra Amerika'ya ayak basan ilk conquistador'lar (kafişler), onları karşılayan cıvıllı yerlileri görünce, akıllarından ilk geçen bu insanların "vahşi" ve de "ilkel" oldukları oldu. Yerli kabilelerin ne hayat felsefelerine aldırış ettiler, ne de yaşayış biçimlerine saygı gösterdiler. Yerli kızların çıplak memelerine kaçamak bakışlar atsalar da, genel olarak bu varoluş biçimini hiç tasvip etmiyorlardı. Zaten bu bakışları, kıtanın da kaderini belirlemişti.

Modern insan için çıplak yerlileri ilkel olarak nitelenecek çok yaygın bir yaklaşımdır. Amerika'da yapılan bu yaftalama, daha önceleri Afrika'da da, Asya'da

da yapılmıştır üstelik. Ancak modern adamın gözden kaçırdığı nokta, "ahlakın ve estetiğin göreliliği"dir.

Bazı Afrika kabileleri için sarkık memeler, dik memelere göre çok daha makbuldür. Bazı Brezilya kabileleri de memenin en küçüğünü sever. Üstelik bu kabileler arasında zamana ayak uydurup giyinen, memelerini örten kadınlar da var. Ancak özellikle yaşlı kabile kadınları bu modaya uymuyor ve giymeyi "ayıp" bulduklarını açıkça dile getiriyorlar.

Modern dünyanın "köklerimizimize dönüş" akımlarından olan nudizm de, çıplaklığı erotizmden ayırıyor. Doğada özgürce ve çıplak olarak varolmanın her koşulda erotik olmadığı, öyle anlaşılmaması gerektiği önermesi ile yola çıkıyor.

"Tamamen çıplak bir kadın mı daha seksidir, yoksa mini kırmızı elbisesi, yüksek topuklu ayakkabıları ve olanca göğüs dekoltesi ile salınarak yürüyen bir kadın mı?" diye kime sorsak, sanıyorum sorularımızın neredeyse tamamından aynı yanıtı alınız. İlkelde yaşayan bir adamla şehirde yaşayan bir adam için meme ucu beynin aynı noktasında yankılanmayabilir. Üstelik o kırmızı elbiseli kadın, Amazon Ormanlarında büyük ihtimalle gülünç bir

soytarı olarak algılanacaktır. Tüm bu algılama biçimleri, insanların içinde yaşadıkları ya da yakın oldukları kültüre göre şekilleniyor. Belki de bu yüzden, modern dünyada kadının sütyen macerası çok çok eskilere dayanıyor.

Kaybedecekleri Birşeyleri Yoktu, Korselerinden Başka...

Örtünme, avcı — toplayıcı olmayı bırakıp yerleşik hayata geçtiğimizde yerleşiyor hayatımıza. Aslında yine de en ileri ilk çağ uygarlıklarının bazılarında kadınların memelerini örtmedikleri örnekler yok değil. Mısır uygarlığı ya da Sümerler, memeleri özellikle kapamaya uğraşan uygarlıklar değil. Ama Roma İmparatorluğu'ndan sonra işler değişiyor biraz. Ancak gerçek anlamda kadınların meme eziyeti, ortaçağ ile başlar.

Karanlık çağlarda Avrupa'da kadınların göğüs bölgesini belirginleştirecek giysiler giymesi hoş karşılanmadığı gibi, cezalandırıldı. Bu yüzden kadınlar memelerini sıkı sıkı sarar, üzerine boyna kadar kapalı gömlekler giyer ve bağcıklarını iyice saklamak için bol eşarplar ya da salkımlı kolyeler takarlardı. Tıp ilerlemiş olsaydı, belki de memeler tümünden aldrılabilirdi. Zira yaygın bir algı ile kadınlar, şeytanın uşakları olarak mimlenmişlerdi. Memeler de bu şeytani kadınların silahları oluyordu elbette. Memeleri nispeten belli eden giysilerle dolaşan pekçok kadın, cadı olduğu gerekçesi ile yakılmıştır. Bu tür bilgilere Avrupa cadı davaları kayıtlarında ulaşmak mümkün. Meme adlı organa kibarlaştırmak adına "göğüs" lakabının takılması da bu yıllarda başlıyor gene. Oysa göğüs, boyundan memeye men altına kadar uzanan o geniş alanı niteleyen bir kelime değildir.

Rönesanstan sonra kadınların hayatına "yenilik" adı altında bir başka kafes girdi; korseler. 15. Yüzyılın ortalarında rastlanmaya başlanan, ancak asıl çıkışını 16. yüzyıldan sonra yapan korseler; beli sarıp inceltmek, sırtı dikleştirmek, göğüsleri yukarı çekmek ve kaldırmak için giyiliyordu. "Kum saati" tabir edilen vücut çizgilerini ortaya çıkarmak asıl amaçtı. Beden arkadan korse boyunca uzanan iplerle sıkıştırılır ve vücut bardağın şeklini alan su misali korseye uydurulurdu. Kadınların baston yutmış gibi yürüyor olmaları, canlarının yanıyor olması kimsenin umrunda bile değildi.

17. Yüzyılda giyilen korseler öylesine sıkılaştırmıştı ki, kadınların nefes almakta zorlandıkları için bayıldıkları, günlük işlerini yerine getiremedikleri ya da yürümekte zorluk çektikleri biliniyor. Hatta bazı aşırı kullanımlarda korseler bedene kalıcı hasarlar veriyordu. 17. Yüzyılda ince bel ve yukarıda meme sevdasına kapılan bazı kadınların vücutlarındaki deformasyon ağır boyutlara geldiğinden, bu kadınlar korse giymeden yaşayamıyorlardı. Korseleri çıkardıklarında müthiş ağrılar ve şekil bozuklukları yüzünden hareket zorlukları peyd oluyordu.

16. ve 17. Yüzyılda giyilen korselerle birlikte "göğüs dekoltesi" de moda oldu. Tarihi filmlere meraklı iseniz ve 17. yüzyıl

Fransası'nda geçen bir film izlediyseniz hatırlarsınız; bele oturan korseler simsıkı bağlanmış, memeler korselerin üstünden kaçarcasına pörtlemişti. Üstelik memeleri incecik bir tülden başka da birşey örtmez. Memelerin yarısından fazlası dışarıda arz-ı endam etmektedir. O narin hanımefendiler, o güzide moda tutsakları nefes aldıkça da, bir aşağı bir yukarı nazik ve yavaşça iner kalkarlar. Kadınların bu paketlenmiş yılbaşı şekeri gibi halleri, o zamanın algısında müthiş görünüyordur eminim. Lakin giyene verdiği rahatsızlık artık saklanamaz hale geldiğinde korseler de küçüldü. Belden bir karış yukarı çıktılar. 18. Yüzyılda kadınlar modern sütyen formuna daha yakın, daha kısa korseler giymeye başladılar. Ancak esas devrim, 19. yüzyılda

Sanayi devrimi ile "meme destekleyicisi" adı altında günümüz sütyenlerinin atası piyasaya sürüldü. Korselerle göre çok daha kolay kullanımlı, çok daha rahat ve çok daha sağlıklıydı. İlginç olan, bu yeni tip meme destekleyicileri giyen kadınlar, ilk önce erkekler tarafından çıkarılan mecmualarda alay konusu oldu. Bir nevi erkek olmaya özenmekle suçlanıyor ve yayınlanan karikatürlerde kadınların "yakında pantolon bile giyebileceği" haber veriliyordu.

I. ve II. Dünya Savaşları, beraberinde büyük zorluklar, yokluklar getirdi. Kadınların ne o simsıkı korselerle salınacak boş vakitleri, ne de o birer işçilik harikası kafeslere verecek paraları vardı. Fabrikalarda çalışmaları gerekiyordu; korselerle bırakın çalışmayı, hareket dahi edemiyorlardı. üstelik korse üretiminde metal kullanılıyordu ve savaşlarda silah üretmek için metale ihtiyaç vardı. 1917'de sadece Amerika'da kadınlar korse almayı bıraktıklarında, 28 bin ton metal harcanmamış oldu. Bu miktat iki tane tam teşekküllü savaş gemisi inşa etmek için yeterliydi. Hiçbir şey giymemeleri de elbette çok "ahlaksızca" olacağından, kadınlar "meme destekleyiciler"e yöneldiler.

Bazıları Sivri Sever...

Sütyenler 1930'lardan sonra iyiden iyiye yaygınlaştı. Daha çok özgürlük, daha çok hareket kabiliyeti için çıkılan bu yol da ne yazık ki, Amerikan kapitalizmi sayesinde yeni bir fetişe dönüştü. 40'ların ortalarından itibaren, ama özellikle de 50'li yıllarda birbirinden "seksi" modeller sürüldü piyasaya. Saten, ipek, dantel, hatta kürk bu yeni ürünleri süslüyordu. Her çıkan yeni modele "Cleopatra" ya da "Candle Light" (mum ışığı) gibi isimler veriliyordu. Zamanın starları Marilyn Monroe, Jane Mansfield ve daha niceleri sütyenleri ile kadın ve erkek dergilerinde boy gösteriyor, birer füze başlığını andıran sivri uçlu sütyenlerle kadınlar huni memeli varlıklar olarak sokakları arşınıyordu. Erotika her yerdeydi. Tüm iç çamaşırları buram buram seks kokuyordu. 60'larda bu iç gıcıklayıcı yeni tüketim, neredeyse tüm popüler kültüre, tüm sosyal hayata yön verebilir bir güce erişmişti. Derken hiç beklenmedik bir şey oldu. Kadınlar sokakları çıktılar, kendilerini birer fetiş objesine döndüren sütyenleri tutuşturuverdiler...

BAYAN YANI'na

abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Kimlik Bilgileri	Ben nakit çalışırım ☐
Adı Soyadı:	Bankaya gidecem hesabınıza havale yapıcım (İş Bankası bilgileri hemen aşağıda) ☐
Doğum Tarihi:	Nakit ile işlem olmaz kredi kartıyla ederim. ☐
Şirket:	
Mesleği:	
Cadde-Sokak:	Visa ☐
Kapı No:	Master Card ☐
Posta Kodu:	
Şehir:	Abonelik Bedeli (12 Ay)
E-Posta:	Yurtiçi: 50 TL.
Ev/İş Tel:	Avrupa: 45 Euro
Cep Tel:	Amerika: 60 Dolar

Kredi Kartı No:

Güvenlik No: Son Kullanma Tarihi:

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438 / TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242 / EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238 / USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

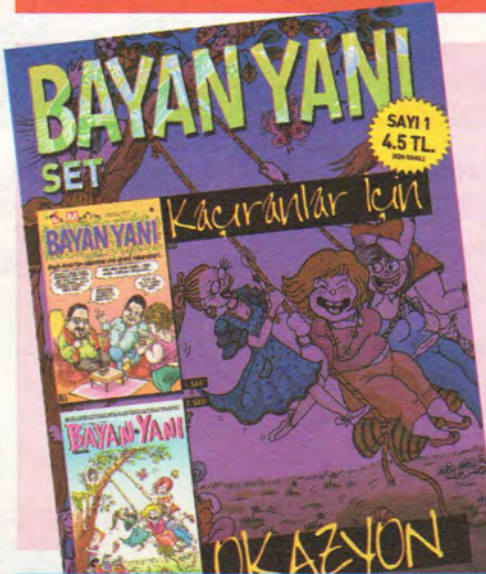
Feyhan Güver ☐ Ramize Erer ☐ Elif Nurşad ☐ İpek Özslü ☐ Gülay Batur ☐ Ortaya Karışık ☐

Tişört için beden: Small ☐ Medium ☐ Large ☐ X-Large ☐ XXLLarge ☐

Tişört veya çantanıza orjinal çizimini istediğiniz çizeri işaretleyiniz.

Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faksmanız veya adres ve tel. bilgilerinizi abonelik@leman.com.tr'ye mail atmanız yeterli olacaktır. Abonelik işlemleri sorumlusu: Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66

Bütün kızla toplandık. İpek Mersin'nden ÖrenDayan tersinden geliyor. 12-20 Kasım arasında İstanbul Tüyap Fuar Fuarı'nda Bayan Yanı standındayız. İmza, muhabbet, çay-kek-kahve ve fal bakmaya bekliyoruz. Sürprizlerimiz var...

Sadece gazete bayiiilerinde. Bulunduğu yerler Bayan Yanı Facebook sayfamızda ilan edilecektir.

ÇIKTI

BAYAN YANI'NA BİLET

Zehra Omeroğlu

Sayı: 07 - Kasım-Aralık 2011
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü
Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Fotoğraf Zafer Aknar

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu
No: 19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul
TEL: 0212 292 94 50 FAX: 0212 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 00 93
GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

ABONELİK Asiye Uludağ / abonelik@leman.com.tr

harem

TUNCAY AKGÜN &
KEMAL ARATAN

GÜZEL OLMUŞ, ELLERİNİZE
SAĞLIK DA, HAREMDE ÖRGÜ
ÖRMEKTEN BAŞKA YAPACAK
İŞ BULAMIYO MÜSUNUZ SİZ...
ŞİMDİ ELLERİNİZDEKİ O
ŞİŞLERİ VERİN, DİZİLİN
BAKAYIM KARŞIYA..!

Tuncay Akgün & Kemal Aratan

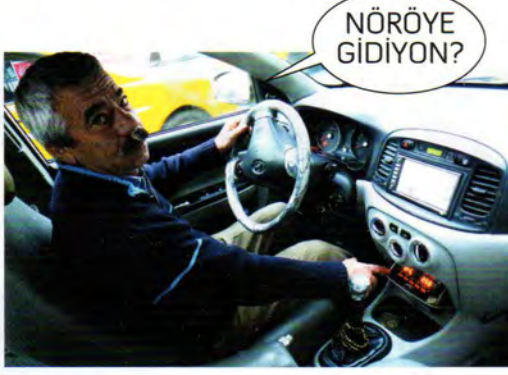
ottomanya

CA
Dİ
E

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

NE BİÇİM ŞİVEN VAR SENÜN RUM'-MUSUN, YAHUDİ MİSİN NESİN SEN ÖÖYLEE?..

Oyuncular: Kız yolcu (Sevil Işıklı), Taksi Şoförü (Recep Şimşek), Ören Dayan (Ören Dayan), Kostüm: Raziye Içoğlu, Yönetmen: Tuncay Akgün, Fotoğraflar: Zafer Aknar